

عروق جگر کاتی هستند که با آخر اسم بعد از خود کسر (س) میدهند اگر اسم بعد از آنها جمع سالم مذکر باشد آخر آنها «ین» میگردد

حرف جو مشہور کہ در قرآن زیاد می آید محبا، تعداد:

میں: از فی: در علی: بر الی: بہ بحن: از: و برابر: ل: برای: مال: و بہ: بابیب: گ: ش

این کلمات را که به ترتیب از اول پوره بقره است معنی کنید. در موقع معنی کردن حتماً به معنی حروف جر نگاه کنید و اگر معنی اسم بعد از آن را بنماید السید به ترجمه قرآن نگاه کنید.

فِيهِ آيَاتٌ لِلْمُتَّقِينَ بِرَأْسِهِمَا ۖ وَمَا أَزَاخَرْتُهُمَا ۖ وَمَا مَنَعَهُمَا أَنْ تُكَلِّمَهُمَا وَلَوْ حَسَرْتَ الْوُجُوهُ ۖ عَلٰی هُدًى مِّنْ هَدِيٍّ

مِنْ رَبِّهِمْ اَرْسَلْنَا عَلَيْنِهِمْ بِرَاكِبًا عَلٰى قُلُوبِهِمْ بِرَبَابِهِمْ اَكْمَالِ عَالِي مَشْرِعِهِمْ بِرُكُوسِهَيْهِمْ اَنْتَلَّ عَلٰى الْبَصَائِرِ بِرُحْمَتِهِمْ اَنْتَلَّ

كُنْهُمْ بَرَارًا يَا ثَامِينَ اَزْهَرُوا بِاللَّهِ بِهَذَا بِاَلْيَوْمِ الْاٰخِرِ بِهَذَا بِمُؤْمِنِينَ بِهَذَا فِي قُلُوبِهِمْ دَعَلَبَ اَنَا كُنْهُمْ بَرَارًا
 بِمَا = بِ + مَا كُنْهُمْ بِمَا كُنْهُمْ فِي الْاَرْضِ دَرَزِينَ كَمَا = كَا + مَا سَلَّ اَنَا كَمَا سَلَّ اَنَا

إِلَىٰ مَنَاطِينِهِمْ بِرِجَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي طَعْنَانِهِمْ ۚ بِأَلْهَدَىٰ؟ كَمَثَلِ كَرِّ مَثَلِ عَسْ

يُزَيِّرُهُمْ يُجْزِيهِمْ سُبُورًا فِي ظُلُمَاتٍ دَرَارٍ أَسْتَبِيبُ
مِنَ السَّمَاءِ لَازِبَةً فِيهِ دَرَارٌ فِي أَثَانِهِمْ دَرَاكُورًا

مِنْ الصَّوَاعِقِ بِالْكَافِرِينَ فِيهِ دُرٌّ عَلَيَّكُمْ بَرَكَاتُهَا سَمْعِيَّكُمْ يَكُونُ كَانُوا مِنْ قَبْلِكُمْ لَزِيْزِينَ لَزِيْزًا

مِنَ السَّمَاءِ اِزْاَسْمَانِ مِنَ التَّمَرَاتِ . لَكُمْ بِرَبِّكُمْ بِاللَّهِ فِي رَبِّكُمْ رَشَدٌ مِثْلًا = مِنْ + مَا اِزْاَسْمَانِ

عَلَى عَبْدِنَا بِرَبِّكَ مَا هِيَ بِسُوءَةٍ
مِنْ مِثْلِهِ لِرُسْ كَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
بِلُكَا فَرِيْنَ جَابِر كَا فَرَان

مِنْ تَحْتِهَا مِنْ شَرِّهِ مِنْ مَرَّةٍ مِنْ قَبْلُ بِهِ كَثُرَ فِيهَا مِنْ رَبِّهِمْ

بِهَذَا بِهِ مِنْ بَعْدِ بِهِ فِي الْأَرْضِ بِاللَّهِ إِلَيْهِ لَكُمْ

لَكُمْ فِي الْأَرْضِ إِلَى السَّمَاءِ بِكُلِّ لَمْلَمَةٍ فِي الْأَرْضِ فِيهَا مُحَمَّدٌ

لَبَّ: عَلَيَّ الْمَلَائِكَةُ يَا سَمَاءُ يَا سَمَاءُ بِأَسْمَائِهِمْ لِلْمَلَائِكَةِ مِنَ الْكَافِرِينَ

مِنْهَا مِنَ الْعَالَمِينَ مِنْهَا فِيهِ لِبَعْضٍ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ إِلَى جِوْ
 مِنْ رَبِّهِ عَلَيْهِ مِنْهَا مِنِّي عَلَيْهِمْ بَابَاتِنَا فِيهَا عَلَيْكُمْ بَعْدِي
 بِعَمْدِكُمْ بِمَا لِمَا بِهِ بَابَاتِي بِالْبَاطِلِ بِالْبَرِّ بِالصَّبْرِ عَلَى الْخَاشِعِينَ
 إِلَيْهِ عَلَيْكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ عَنْ نَفْسِي مِنْهَا مِنْ أِلٍ فِي ذَلِكَ مِنْ رَبِّكُمْ
 بَكُمْ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ بَعْدٍ لِقَوْمِهِ بِاتِّخَاذِكُمْ إِلَى بَارئِكُمْ عَلَيْكُمْ
 لَكَ مِنْ بَعْدٍ عَلَيْكُمْ مِنْ حَبَابٍ مِنْهَا عَلَى الَّذِينَ مِنَ السَّمَاءِ بِمَا
 لِقَوْمِهِ بِعَصَاكَ مِنْهُ مِنْ رِزْقِ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ عَلَى حُلَامٍ كُنَّا مِنْهَا
 مِنْ تَقْلِيلِهَا بِالَّذِي لَكُمْ عَلَيْهِمْ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ بِأَسْمِهِمْ بَابَاتٍ بِغَيْرِ
 بِمَا بِاللَّهِ لَهُمْ عَلَيْهِمْ بِقُوَّةٍ فِيهِ مِنْ بَعْدٍ عَلَيْكُمْ مِنَ الْخَاشِعِينَ
 مِنْكُمْ فِي السَّبَبِ لَهُمْ لِمَا لِقَوْمِهِ بِاللَّهِ مِنَ الْجَاهِلِينَ كُنَّا عَلَيْنَا
 مِنْهَا بِالْحَقِّ فِيهَا بِبَعْضِهَا مِنْ بَعْدٍ مِنَ الْجَارَةِ مِنْهُ مِنْهَا مِنْ خَشْيَةٍ
 بِبَابِلٍ عَمَّا عَنْ مَا لَكُمْ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدٍ إِلَى بَعْضٍ بِمَا عَلَيْكُمْ مِنْهُمْ
 لِلَّذِينَ بِأَيْدِيهِمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَهُمْ مِنْهَا عَلَى اللَّهِ بِهِ فِيهَا
 بِالْوَالِدِينَ لِلنَّاسِ مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ عَلَيْهِمْ بِالْأَثَرِ
 عَلَيْكُمْ بِبَعْضٍ مِنْكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا إِلَى أَشَدِّ بِبَابِلٍ عَمَّا عَنْ مَا
 بِالْآخِرَةِ عَنْهُمْ مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ بِرُوحِ الْقُدُسِ بِمَا بِكُفْرِهِمْ
 مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِمَا مِنْ قَبْلُ عَلَى الَّذِينَ بِهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

هنا نورد کرده ایم بعضی کلمات حرکت حرف آخر آن غیر نمیکند. مثل الَّذِينَ. هُمْ. مَا. ي. هُدًى. هَا. نَا. كُمْ. ك.

آشتی با قرآن ۲

یعنی کرم یا صبیح
 اگر کلمه ای داشته باشیم که ۳ حرف داشته باشد و حرف اول آن قرآنی (زیر) ۱ و حرف دوم آن متحرک باشد یعنی او ایما را اگر مثل کسب علم قال.
 حرکات دعوت ۴ در عربی و فارسی و تاهت کتبی (زیر) ۱ کسبه (زیر) ۲ حقه (پیش) ۳ ۱، ۲، ۳، ۴
 اگر به آخر آن سه حرف «وا» اضافه شده باشد یعنی «آنها این کار را کردند مثل کسبوا، علموا، قالوا»
 اگر کلمه ای داشته باشیم که آخر آن «هم» و حرف قبل از آن یک کن «ت» باشد یعنی شما ایما را اگر کردید مثل کسبتهم، قلمتکم، استلبتکم

اگر کلمه ای داشته باشیم که آخر آن «نا» و حرف قبل از آن ساکن باشد معمولاً یعنی «ما ایما را کردیم» مثل ظلمنا، ارسلنا، رزقنا.
 «۱۳» «نا» «تم» ضمیر مستند و گذشته کار را نشان می دهند. به گذشته کار فاعل می گویند. فاعل ممکن است دارند بهیچ باشد مثل عالم دارند علم
 برای اینکه کار معلوم شود ضمیر و حرکات را بر می داریم و آن را بفارسی می خوانیم معمولاً معنی آن را می دانیم مثل ظلموا که با بر دشمن حرکات و «وا» ظلم
 باقی می ماند که معنی آن را در فارسی می دانیم و آن را در صحبت های خود بکار می بریم. بطور خلاصه:
 ظلم «ظلم کرد» ظلموا «ظلم کردند» ظلمنا «ظلم کردیم» ظلمتکم «ظلم کردید»

حالا معنی این کلمات را که به ترتیب در دوره بقره و بعد از آن می آید. سوره بقره سوره دوم قرآن است.

رَزَقْنَا	كَفَرُوا	خَتَمَ	آمَنُوا	زَادَ	قَالُوا	كَانُوا	ذَهَبَ
تَرَكَّ	خَلَقْنَاهُمْ	جَعَلَ	كُنْتُمْ	عَمِلُوا	آمَنُوا	كَفَرُوا	أَمَرَ اللَّهُ
كُنْتُمْ	خَلَقَ لَكُمْ	قَالَ رَبُّ	عَرَضْنَاهُمْ	تَبَّحَ	قَالَ	كُنْتُمْ	قَالَ
قُلْنَا	سَمِعُوا	قُلْنَا	تَابَ	تَبَّحَ	قَالَ	كُنْتُمْ	قَالَ
وَأَعَدْنَا	عَفَوْنَا	قَالَ	ظَلَمْتُمْ	تَابَ	قَالَ	ظَلَمْتُمْ	تَابَ
رَزَقْنَا	بَعَثْنَا	رَزَقْنَاهُمْ	ظَلَمُوا	كَانُوا	قُلْنَا	ظَلَمُوا	أَنزَلْنَا
ظَلَمُوا	كَانُوا	قُلْنَا	عَلِمَ	ظَلَمْتُمْ	سَأَلْتُمْ	كَانُوا	عَصَوْا
كَانُوا	يَحْمِلُ	أَخَذْنَا	رَفَعْنَا	كُنْتُمْ	عَلِمْتُمْ	قُلْنَا	جَعَلْنَا
قَالَ	قَالُوا	قَالَ	قَالُوا	قَالَ	ذَبَحُوا	قَتَلْتُمْ	قُلْنَا
كَانَ	فَتَحَ	كَتَبَ	قَالُوا	أَتَّخَذْتُمْ	كَسَبَ	آمَنُوا	عَمِلُوا
أَخَذْنَا	أَفْرَرْتُمْ	أَيَّدْنَا	جَاءَ	اسْتَلَبْتُمْ	كَذَّبْتُمْ	قَالُوا	لَعَنَ
جَاءَ	كَانُوا	جَاءَ	عَرَفُوا	كُنْتُمْ	جَاءَ	أَتَّخَذْتُمْ	أَخَذْنَا

آتی ح آید آتی به آورد

باشد

كُنْتُمْ
عَلِمُوا
كَانَ
بَيْنَنَا
قَالَ
حَضَرَ
كُنْتُمْ
اَيْنَا
قَالُوا
كُنْتُمْ
سَمِعَهُ
عَمَّا
اَيْنَا
اَمَرُ
اَرَدْتُمْ
قَالُوا
اَمْنًا
فَقَضَلْنَا
كَفَرُوا
اَخْرَجْنَا
مَكَانَ

كَانَ
كَانُوا
قَالَ
اَرْسَلْنَا
كَفَرُوا
قَالَ
كَانُوا
خَرَجَ
بَيِّنُوا
حَرَّمَ
كَانَ
لَيْسَ
جَاءَ
عَزَمُوا
اَتَيْتُمْ
بَعَثَ
مَخْلَبَ
رَفَعَ
قَالَ
اَنْفَقْتُمْ
اَسْنَوْا
كُنْتُمْ

اَنْزَلْنَا
سَمِعُوا
كَانُوا
اَيْنَا
سَفَهَ
كُنْتُمْ
جَعَلْنَا
كُنْتُمْ
كَفَرُوا
اَنْزَلَ
كُنْتُمْ
هَدَى
كَانَ
خَلَقَ
بَلَغَ
قَالُوا
بَرَزُوا
اَيْنَا
نَظَرَ
نَذَرْتُمْ
مَحْمِلُوا
اَيْنَ

عَاهَدُوا
كَفَرُوا
مَنَعَ
جَعَلْنَا
اِصْطَفَيْنَا
كَانَ
كَانَ
ظَلَمُوا
لَمَاتُوا
اَمِنَ
شَهِدَ
كُنْتُمْ
هَدَى
طَلَسَ
فَرَضْتُمْ
تَرَكَ
قَالُوا
شَاءَ
قَالَ
لَيْسَ
كُنْتُمْ
اَمِنَ

لَبَدَ
ضَلَّ
سَعَى
عَهَدْنَا
قَالَ
اَمِنَّا
كُنْتُمْ
اَرْسَلْنَا
كَانَ
صَدَقُوا
كَانَ
كَسَبُوا
اَنْفَقْتُمْ
طَلَعْتُمْ
خَفَعْتُمْ
كُنْتُمْ
هَزَمُوا
رَزَقْنَا
اَنْفَعُوا
حَسِبَ
كَانَ
قَالُوا

جَاءَ
وَدَّ
قَفَى
قَالَ
وَصَّى
اَمِنْتُمْ
تَبِعُوا
اَنْزَلْنَا
كَفَرُوا
تَرَكَ
سَالَ
اَخَذَ
هَاجَرُوا
نَطَمَ
اَمِنْتُمْ
شَرَبُوا
تَقَلَّ
كَفَرُوا
كَسَبُوا
حَرَّمَ
كُنْتُمْ
سَمِعْنَا

كَفَرُوا
قَالُوا
قَالَ
اَمِنَ
كُنْتُمْ
كَانُوا
جَاءَ
بَيْنَنَا
رَزَقْنَا
تَدَلَّ
كُنْتُمْ
جَاءَ
جَاهَدُوا
اَنْزَلَ
تَرَى
جَانَدَ
فَسَدَ
اَتَى
كَسَبْتُمْ
جَاءَ
كَسَبَ
قَلَمَ

ماضي ٢

انداخت

از عهد بیدار

در جای که حرف دوم آن «ا» میباشد «و» یا «ی» یا «ی» بگذارید معنی آن را کم و بیش خواهید فهمید.

ضمائر: ضائر (ضمیر) کلماتی هستند که برای جلوگیری از تکرار اسم جانشین آن می‌شوند. در دو نوع هستند: ضائر متصل که به آخر کلمه می‌چسبند.

ضائر منفصل (جدا) که به چیزی نمی‌چسبند. آنها در قرآن بصورت چسبیده و جدا می‌بینید که عبارتند از:

هـ: هَا: آن. او. اش هُم: هُمَا: هُنَّ: شان. آنها. ایشان. آنان ك: كِ: آت: تو كُم: كَمَا: بَلَن: تان. شما ي: اَمِنْ: ثَا: مان. ما. (اگر قبل از آن متحرک باشد) فَا: اَيَم: (اگر قبل از آن ساکن باشد) ضمیر فعلی فعل ماضی است. (اینها متصل هستند)

هُوَ: هِيَ: آن. او. هُم: هُمَا: هُنَّ: آنها. ایشان. آنان (هم متصل هم منفصل هستند) أَنْتَ: أَنْتِ: تو أَنْتُمْ: أَنْتُنَّ: شما أَنَا: مِنْ: مَنَحْنُ: ما (اینها ضمیر منفصل هستند)

ضمائر فاعلی: این ضائر آخر فعل می‌چسبند و کننده (فاعل) آن فعل هستند و عبارتند از: ضائر فاعلی ماضی:

ت: تِ: ی: تو تُمْ: تُمَا: تُنَّ: اید. شما وَا: اِن: اَنْد: آنها ت: اَمِنْ: فَا: اَيَم: ما.

وَا: وُن: ضمیر جمع مذکر است لَّا: اِلَ: ضمیر جمع دو نامی است

این کلمات را که ترتیب در برده بقره است معنی کنید: حتماً به معانی ضائر آن که در بالا نوشته شد نگاه کنید: معنی کلماتی که نمی‌دانید از روی ترجمه قرآن شان پیدا کنید و بنویسید.

فِيهِ: در آن رَزَقْنَاهُمْ: برآنها رَزَقْنَاكَ: برو قَبْلَ: قبل از تو هُمْ: آن مِنْ رَبِّهِمْ: از (رب) هُمُ الْمُفْلِحُونَ: هم المفلحون: عَالِمُهُمْ: برآنها اَنْذَرْتَهُمْ: لم تنذرهم: عَلَي قُلُوبِهِمْ: عَلَي صَمْعِهِمْ: عَلَي ابْصَارِهِمْ

لَهُمْ: برابر آنان مَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ: انفسهم: فِي قُلُوبِهِمْ: فَوَادَهُمُ اللَّهُ: لَهُمْ:

لَهُمْ: نَحْنُ وَمُصَلِحُونَ: انهم: هُمُ الْمُفْسِدُونَ: لَهُمْ: انهم: هُمُ الْمُفْسِدُونَ: نَحْنُ وَمُفْسِدُونَ: هُمُ السَّافِهَاءُ: اِلَى شَيْطَانِهِمْ: اِنَّهُمْ: هُمُ الْمُفْسِدُونَ: اَنَا: مَعَكُمْ: نَحْنُ: تَرَكْتُمْ: هُمْ: هُمُ الْمُفْسِدُونَ: فِيهِ:

لَهُمْ: نَحْنُ وَمُفْسِدُونَ: اِلَى شَيْطَانِهِمْ: اِنَّهُمْ: هُمُ الْمُفْسِدُونَ: اَنَا: مَعَكُمْ: نَحْنُ: تَرَكْتُمْ: هُمْ: هُمُ الْمُفْسِدُونَ: فِيهِ:

لَهُمْ: نَحْنُ وَمُفْسِدُونَ: اِلَى شَيْطَانِهِمْ: اِنَّهُمْ: هُمُ الْمُفْسِدُونَ: اَنَا: مَعَكُمْ: نَحْنُ: تَرَكْتُمْ: هُمْ: هُمُ الْمُفْسِدُونَ: فِيهِ:

لَهُمْ: نَحْنُ وَمُفْسِدُونَ: اِلَى شَيْطَانِهِمْ: اِنَّهُمْ: هُمُ الْمُفْسِدُونَ: اَنَا: مَعَكُمْ: نَحْنُ: تَرَكْتُمْ: هُمْ: هُمُ الْمُفْسِدُونَ: فِيهِ:

لَهُمْ: نَحْنُ وَمُفْسِدُونَ: اِلَى شَيْطَانِهِمْ: اِنَّهُمْ: هُمُ الْمُفْسِدُونَ: اَنَا: مَعَكُمْ: نَحْنُ: تَرَكْتُمْ: هُمْ: هُمُ الْمُفْسِدُونَ: فِيهِ:

لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
 مَنْ رِبِّهِمْ يُفْضِلُ بِهِ كَثِيرًا
 مَا فَوْقَهَا
 أَنَّهُ الْخَوَّارُ
 أُولَئِكَ هُمُ الْغَائِرُونَ
 فَاحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ
 ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
 ثُمَّ إِلَيْهِ
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ فُسُوقَهُنَّ
 هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
 رَبُّكَ
 فِيهَا تَحْنُ مَجْدِكَ لَكَ إِنِّي كُلُّهَا عَرْضَهُمْ سُبْحَانَكَ لَنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ أَسْمَاءُهُمْ لَكُمْ إِنِّي أَنْتَ مِنْهَا عَنْهَا فِيهِ تَعْظُمُ
 لَكُمْ مِنْ رَبِّهِ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ مِنْهَا مِنِّي عَلَيْهِمْ هُمْ آيَاتِنَا
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ لِيَعْنِي عَلَيْهِمْ بَعْدِي بَعْدَكُمْ مَعَكُمْ بِهِ آيَاتِي
 أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنْفُسَكُمْ إِنَّمَا أَنْتُمْ رَبِّهِمْ إِلَيْهِ لِيَعْنِي عَلَيْهِمْ
 مِنْهَا تَجْنِبُكُمْ لِيَسْمُوْنَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ نِسَاءَكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ بِكُمْ
 أَنْتُمْ مِنْ بَعْدِهِ أَنْتُمْ عَنْكُمْ لَعَلَّكُمْ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ أَنْفُسَكُمْ
 يَا بَنِي آدَمَ إِلَى بَارِيكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَكُمْ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَابُّ الرَّحِيمُ
 لَكَ أَخَذْتُمْ أَنْتُمْ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 عَلَيْهِمْ رَزَقْنَاكُمْ أَنْفُسَهُمْ مِنْهَا لَكُمْ خَطَايَاكُمْ لَكُمْ لِقَوْمِهِ يَعْصَاكُ
 مِنْهُ شَرِبْتُمْ لَنَا رَبُّكَ لَنَا عَرَسُهَا هُوَ لَكُمْ عَلَيْهِمْ بَارِيكُمْ
 فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ عَلَيْهِمْ مِثْلَ قُلُوبِهِمْ فَوَقَدْكُمْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ عَلَيْهِمْ
 رَحْمَتُهُ مِنْكُمْ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْهَا خَلَفَهَا لِقَوْمِهِ يَا مَرْكُومُ لَنَا إِنَّهُ
 إِنَّمَا لَوْثُهَا عَلَيْنَا إِنَّمَا فِيهَا ذَبَحُوهَا فِيهَا اضْرَبُوهُ بِعَصَا

لَا تَسْعَوْنَ	يَلْمَنُونَ	يَلْعَنُونَ	يَلْعَنُونَ	يَلْعَنُونَ	يَلْعَنُونَ	يَلْعَنُونَ
يَعْقِدُونَ	يَحْبِبُونَ	يَحْبِبُونَ	يَحْبِبُونَ	يَحْبِبُونَ	يَحْبِبُونَ	يَحْبِبُونَ
لَا تَعْلَمُونَ	يَعْقِدُونَ	يَعْقِدُونَ	يَعْقِدُونَ	يَعْقِدُونَ	يَعْقِدُونَ	يَعْقِدُونَ
يَسْتَرْوُونَ	يَأْكُلُونَ	يَأْكُلُونَ	يَأْكُلُونَ	يَأْكُلُونَ	يَأْكُلُونَ	يَأْكُلُونَ
يَرْشِدُونَ	لَا تَقْرَبُونَ	تَقْرَبُونَ	تَقْرَبُونَ	تَقْرَبُونَ	تَقْرَبُونَ	تَقْرَبُونَ
تَكُونُ	يَكُونُ	يَكُونُ	يَكُونُ	يَكُونُ	يَكُونُ	يَكُونُ
يَسْتَمِرُونَ	يَرْزُقُونَ	يَرْزُقُونَ	يَرْزُقُونَ	يَرْزُقُونَ	يَرْزُقُونَ	يَرْزُقُونَ
يَعْمَلُونَ	يَسْأَلُونَ	يَسْأَلُونَ	يَسْأَلُونَ	يَسْأَلُونَ	يَسْأَلُونَ	يَسْأَلُونَ
يَرْوِدُونَ	يَرْجُونَ	يَرْجُونَ	يَرْجُونَ	يَرْجُونَ	يَرْجُونَ	يَرْجُونَ
تَقْرَبُونَ	تُصَابُونَ	لَا يَحِلُّ	لَا يَحِلُّ	لَا يَحِلُّ	لَا يَحِلُّ	لَا يَحِلُّ
يَعْلَمُونَ	لَا تَعْلَمُونَ	يَذَرُونَ	يَذَرُونَ	يَذَرُونَ	يَذَرُونَ	يَذَرُونَ
نَسْنَسُونَ	تَعْمَلُونَ	تَعْمَلُونَ	تَعْمَلُونَ	تَعْمَلُونَ	تَعْمَلُونَ	تَعْمَلُونَ
يَشَاءُ	تَرْكُ	تَحْبِلُ	تَحْبِلُ	تَحْبِلُ	تَحْبِلُ	تَحْبِلُ
يَسْفَعُ	يَعْدُ	لَا يَحْطِبُونَ	لَا يَحْطِبُونَ	لَا يَحْطِبُونَ	لَا يَحْطِبُونَ	لَا يَحْطِبُونَ
يُحْيِي	لَا يَهْدِي	يَطْمِنُ	يَطْمِنُ	يَطْمِنُ	يَطْمِنُ	يَطْمِنُ
يَقْدِرُونَ	يُودُ	يَكُونُ	يَكُونُ	يَكُونُ	يَكُونُ	يَكُونُ
تَطْلِفُونَ	يَحْسِبُونَ	تَعْرِفُونَ	تَعْرِفُونَ	تَعْرِفُونَ	تَعْرِفُونَ	تَعْرِفُونَ
يَحْقُقُ	تَحْزَنُونَ	تَطْلِفُونَ	تَطْلِفُونَ	تَطْلِفُونَ	تَطْلِفُونَ	تَطْلِفُونَ
تَرْضَوْنَ	تَعْمَلُونَ	يَغْفِرُ	يَغْفِرُ	يَغْفِرُ	يَغْفِرُ	يَغْفِرُ
يَرُونَ	تَقُولُونَ	يَكْفُرُ	يَكْفُرُ	يَكْفُرُ	يَكْفُرُ	يَكْفُرُ
يَتَكَلَّمُ	يَتَلَبَّسُونَ	تَشَاءُ	تَشَاءُ	تَشَاءُ	تَشَاءُ	تَشَاءُ
يُحِبُّونَ	يَغْفِرُ	تَعْمَلُونَ	تَعْمَلُونَ	تَعْمَلُونَ	تَعْمَلُونَ	تَعْمَلُونَ
تَأْكُلُونَ	تَعْبُدُونَ	تَحْتَلِفُونَ	تَحْتَلِفُونَ	تَحْتَلِفُونَ	تَحْتَلِفُونَ	تَحْتَلِفُونَ
تَعْلَمُونَ	يَسْعَوْنَ	تَقْرَبُونَ	تَقْرَبُونَ	تَقْرَبُونَ	تَقْرَبُونَ	تَقْرَبُونَ

[illegible]

فعل امر «آمر کردن و دستور دادن انجام دادن کاری به کسی است.»

امر فعل امر در عربی از فعل مضارع ساخته میشود. پس این ترتیب که «ث» را از اول آن بر میدارند و فعل را مجزوم میکنند یعنی ضمه در «ا» حرف آخر فعل را به سکون (س) تبدیل میکنند و «ن» را آخر فعل بر میدارند و جای آن «ا» میگذارند مثل **تَقَاتِلْ** که میشود **قَاتِلْ** و **تَقَاتِلُوا** که میشود **قَاتِلُوا** اگر حرف اول با قیامه کن (س) باشد یک «ا» برای آسان شدن تلفظ به آن اضافه میکنند که معمولاً در جمله تلفظ نمیشود مگر آنکه در اول جمله باشد اگر حرف دوم با قیامه ضمه (س) داشته باشد «ا» به اول آن اضافه میکنند مثل **يَكْتُوبُ** که با برداشتن «ت» و ساکن (س) سخن حرف آخر **كُتِبَ** میشود که چون «ث» ضمه دارد به اول آن «ا» اضافه میکنند و میشود **اُكْتُبُ** و **يَكْتُبُونَ** که با برداشتن «ت» و «ن» و اضافه کردن «ا» به اول آن و «ا» به آخر آن **اَلْاَكْتُبُوا** میشود.

اگر حرف دوم باقیمانده کسره (ی) داشته باشد به اول آن «ا» اضافه می‌کند مثل **تَجَلَّسُ** که با برداشتن «ت» در آن کردن «س» و اضافه کردن (یا)
 به اول آن **اَجَلَّسُ** می‌شود و **تَجَلَّسُونَ** که با برداشتن «ت» و «ن» و اضافه کردن «ا» به آخر آن و «ا» به اول آن **اَجَلَّسُوا** می‌شود
 اگر حرف دوم باقیمانده فتحه (ه) داشته باشد به اول آن باز «ا» اضافه می‌کند مثل **تَعْلَمُ** که **اَعْلَمُ** می‌شود و **تَعْلَمُونَ** که **اَعْلَمُوا** می‌شود
 اگر حرف آخر یا قبل از آخر فعل «و» یا «ی» باشد در فعل امر و نهی حذف می‌شود مثل **تَقُولُ** که **قُلْ** می‌شود و **تَدْعُوا** که **ادْعُ** می‌شود
 تبشیر صفعه که در این فعل بار ترجمه کنید: حالا این فعل بار ترجمه کنید: **يُسَبِّحُ** از **وَلَمَّا** = پیشت کرد

اعْبُدُوا	اتَّقُوا	نَسُوا	اسْتَوْا	اسْتَعِدُّوا	ارْكَبُوا	اسْكُنُوا	اهْبِطُوا	اَزْلُوا	اسْتَعِينُوا
اَزْلُوا	تَوَبُوا	قُولُوا	كُونُوا	ادْخُلُوا	اِصْرِبُوا	وَاِشْرَبُوا	فَارَعُوا	اهْبِطُوا	وَاَسْمَعُوا
اسْتَعُوا	الظُّرُودُ	فَاعْفُوا	وَاَصْغُوا	اسْتَجِدُّوا	وَاَجْعَلُوا	وَابْتَغُوا	وَلُّوا	وَاخْشُوا	اسْتَقْبُوا
وَاَشْلُوا	بِأَمْشُوا	وَابْتَوُوا	بِحَيْثُ قَالُوا	اسْتَلَوْهُمْ	اَخْرَجُوا	فَاعْتَدُوا	اعْلَمُوا	فَاعْتَرَلُوا	اسْتَعْفُوا
لَسْتُ بِمَعْرِضٍ	قَدِمُوا	مَرَّحُونَ	اِحْذَرُوا	حَافِظُوا	قَوْمُوا	تَبَّتْ	وَاَنْصَرْنَا	فَالْكَبُوا	فَاغْفِرُوا
وَاَعْبُدُوا	وَالْفُرَادُ	اسْتَرُوا	ادْهَبُوا	وَادْعُوا	فَانْعَلُوا	وَاَعْمَلُوا	وَارْزُوا	وَاَصْرَبُوا	وَاَجْعَلُوا
فَانْقَطَعُوا	ارْحَبُوا	قُلْ	كُنْ	تَبْ	كَلُوا	حَدُّوا	فَارْهَبُوا	وَالْقَوْنِ	اَنْشُ
اَنْصَرُوا	اعْبُدُوا	اتَّقُوا	اسْتَعْمُوا	اسْتَعِدُّوا	وَاَرَكُوا	اسْكُنُوا	ادْكُرُوا	ادْخُلُوا	اُخْرَجُوا
اِشْرَبُوا	ادْعُوا	اِصْغُوا	اعْلَمُوا	اِصْغُوا	اَنْظُرُوا	وَاَصْغُوا	وَاَجْعَلُوا	اِبْتَوُوا	وَلْ
اَسْتَرُوا	اِصْغُوا	قَاتِلُوا	اَنْشُ	اُخْرَجُوا	اِعْتَرَلُوا	اسْتَعْفُوا	قَدِمُوا	سَرَّحُوا	وَاَحْذَرُوا
قُمْ	اَنْصَرُوا	فَالْكَبُوا	اِعْفُوا	وَالْقَوْنِ	اَسْتَرُوا	اِذْهَبُوا	اَفْعَلُوا	اَعْمَلُوا	وَارْزُوا
وَاخْشَوْنِي	مَوْتُوا	ارْضُوا	طَهَرُوا	طَهَرُوا	اِصْرِبُوا	اِقْطَعُوا	ارْجِعُوا	اِصْنَعُوا	اَحْكُمُوا

[illegible]

آشتی با قرآن (۴)

ماضی

اگر کلمه ای داشته باشیم که ۳ حرف داشته باشد و حرف اول و آخر آن فتمه (زیر) ۱ و ۲ و ۳ و حرف دوم آن متحرک باشد یعنی ادای بخار را اگر مثل کسب بعلم قال.

حركات و حركات در عربی و فارسی عتبات کتب (زیر) ۱ کسبه (زیر) ۲ فتمه (پیش) ۳ و ۱ و ۲ و ۳

اگر به آخر آن سه حرف «وا» اضافه شده باشد یعنی لا آنها این کار را کردند مثل کسبوا. علموا. قالوا. اگر کلمه ای داشته باشیم که آخر آن «تم» و حرف قبل از آن ساکن «نا» باشد یعنی شایان بخار را کردند مثل کسبتهم. علمتکم. استلبرتم.

اگر کلمه ای داشته باشیم که آخر آن «نا» و حرف قبل از آن ساکن باشد معمولاً یعنی «ما اینکار را کردیم» مثل ظلمنا. ارسلنا. رفعا.

«وا» «نا» «تم» ضمیر هستند و کننده کار را نشان می دهند. به کننده کار فاعل می گویند. فاعل ممکن است دارنده چیزی باشد مثل عالم دارنده علم

برای اینکه کار کلمه معلوم شود ضمیر و حركات را بر می داریم و آن را بفارسی می خوانیم معمولاً معنی آن را می دانیم مثل ظلموا که با برترین حركات و واژه ظلم

باقی می ماند معنی آن را در فارسی می دانیم و آن را در صحبت های خود کار می بریم. بطور خلاصه:

ظلم «ظلم کرد» ظلموا «ظلم کردند» ظلمنا «ظلم کردیم» ظلمتم «ظلم کردید»

کام = هر

حالا معنی این کلمات را که بر ترتیب در دوره بقره وجود دارد بنویسید. سوره بقره سوره دوم قرآن است.

و رفعا روزی دادیم که فرود آوریدند ختم ختم کرد امنوا ایمان آوردند زاد زیاده کرد قالوا گفتند كانوا بودند ذهب رفت

ترک ترک کرد خلقتم خلق کرد جعل قرار داد کنتم بودید عملوا عمل کردند امنوا ایمان آوردند كفروا کفر کردند امر الله امر کرد الله

ظن ظن کرد لکم آفرید برای قال رب خدا گفت عرضهم عرض دادند فقال پس گفت کنتم بودید قال گفت

قلنا گفتیم سجدوا سجد کردند قلنا گفتیم تاب تاب کرد تبع پیروی کرد كفروا کفر کردند نجيتكم نجات دادیم فرقنا جدا کردیم

واعذنا وعذبتكم اعذبتكم عفونا عفو کردیم قال گفت ظلمتم ظلم کرد تاب تاب کرد ظلمتم ظلم کرد

و رفعا روزی دادیم بعثنا برانگیختیم رزقنا روزی دادیم ظلموا ظلم کردند كانوا بودند قلنا گفتیم

ظلموا كانوا قلنا گفتیم سالتهم سؤال کردیم كانوا بودند عصوا نافرمانی کردند جعلنا قرار دادیم

قال گفت قالوا گفت قال گفت قالوا گفت قالوا گفت قالوا گفت قالوا گفت

كان بود فتح فتح کرد کتب نوشت قالوا گفت امنوا ایمان آوردند عملوا عمل کردند

خذنا اخذ کرد افرتمم افریدیم آیدنا آید کرد جاء آمد استلبرتم استلبر کرد کذبتم کذب کرد

جاء آمد كانوا بودند جاء عرفتوا عرفتند عرفتوا عرفتند عرفتوا عرفتند

جاء آمد كانوا بودند جاء عرفتوا عرفتند عرفتوا عرفتند عرفتوا عرفتند

كُنْتُمْ
عَلِمُوا
كَانَ
بَيْنَنَا
قَالَ
حَضَرَ
كُنْتُمْ
أَيْنَا
قَابُوا
كُنْتُمْ
مَعَهُ
عَمَّا
أَيْنَا
أَمْرُ
أَرَدْتُمْ
قَالُوا
أَمْنًا
فَضَّلْنَا
لَفَرَّ
أَخْرَجْنَا
مَعَادَ
كَانَ

كَانَ
لَاؤًا
قَالَ
أَرْسَلْنَا
كَفَرًا
قَالَ
لَاؤًا
خَرَجَ
بَيْنَا
حَرَمَ
كَانَ
لَيْسَ
جَاءَ
عَزَمُوا
أَنْتُمْ
بَعَثَ
مَعَبَ
رَفَعَ
قَالَ
أَنْتُمْ
أَمْرًا
كُنْتُمْ

أَنْزَلْنَا
 سَمِعُوا
 كَافًا
 آيِنَا
 سَفَهَ
 كَسَبْتُمْ
 جَعَلْنَا
 كُتِّمُ
 كَفَرُوا
 أَنْزَلَ
 نُسُومُ
 هَدَى
 لَمَانَ
 خَلَقَ
 بَلَغَ
 قَالُوا
 بَرَزُوا
 آيِنَا
 نَظَرَ
 نَذَرْتُمْ
 حَمَلُوا
 آمَنَ

بِأَعْدَادِهِ
لَقَدْ رَأَى
مَنْعَ
جَعَلْنَا
إِسْطِيفِنَا
كَأَنَّ
كَأَنَّ
ظَلَمُوا
مَاتُوا
أَمِنْ
شَهِدَ
كُنْتُمْ
هَدَى
طَلَّقَ
فَرَضْتُمْ
تَرَكَ
قَالُوا
شَاءَ
قَالَ
كَيْسَ
كُنْتُمْ
أَمِنْ

فَبَدَّلْ
ضَلَّ
سَمَى
مَهْدًا
قَالَ
أَمِنَّا
لَنَمُوتَ
أَرْسَلْنَا
كَانَ
صَدَقُوا
كَانَ
كَسِبُوا
أَنفَقْتُمْ
طَلَعْتُمْ
خَفَعْتُمْ
لَنَمُوتَ
هَزَمُوا
رَزَقْنَا
أَفَعُوا
حَسِبَ
كَانَ
قَالُوا

لِجَاءِ
وَدَّ
فَقَضَىٰ
قَالَ
وَصَّىٰ
أَمِنْتُمْ
تَبِعُوا
أَنزَلْنَا
كَفَرُوا
تَرَكَ
سَأَلَ
أَخَذَ
هَاجَرُوا
ظَهَرَ
أَمِنْتُمْ
شَرِبُوا
قَتَلَ
كَفَرُوا
كَسَبُوا
خَدَمَ
كُنْتُمْ
مِمَّا

ماضي
كَفَرُوا
قَالُوا
قَالَ
اٰمَنَ
كُنْتُمْ
كَاۡنُوا
جَاءَ
بَيِّنَاتٍ
رَّزَقْنَا
مَدَّ
عَزَّوَجَلَّ
جَاءَ
جَاهِدُوا
اَنْزَلَ
تَرَى
جَاهِدَ
فَسَدَ
اَتَى
كَسَبْتُمْ
جَاءَ
كَسَبَ

در جایی که حرف دوم آن «ا» میباشد «د» یا «ی» بگذارد معنی آن را کم و بیش خواهد فهمید.

و ایضا بقول شاعر

أَمِنْتُ	أَمِنْتُ	أَمِنْتُ	أَمِنْتُ	أَمِنْتُ	أَمِنْتُ	أَمِنْتُ	أَمِنْتُ
أَمِنُوا	أَمِنُوا	أَمِنُوا	أَمِنُوا	أَمِنُوا	أَمِنُوا	أَمِنُوا	أَمِنُوا
سَجَدَ	سَجَدَتْ	سَجَدَتْ	سَجَدَتْ	سَجَدَتْ	سَجَدَتْ	سَجَدَتْ	سَجَدَتْ
لَا يَسْجُدُ	تَسْجُدُونَ	تَسْجُدُونَ	تَسْجُدُونَ	تَسْجُدُونَ	تَسْجُدُونَ	تَسْجُدُونَ	تَسْجُدُونَ
صَبَرُوا	صَبَرْتُمْ	صَبَرْنَا	صَبَرْتُ	صَبَرْتُ	صَبَرْتُ	صَبَرْتُ	صَبَرْتُ
لَا تَصْبِرُونَ	لَا تَصْبِرُ	لَا تَصْبِرُوا	لَا تَصْبِرُونَ	لَا تَصْبِرُونَ	لَا تَصْبِرُونَ	لَا تَصْبِرُونَ	لَا تَصْبِرُونَ
خَرَجْنَا	يَخْرُجُونَ	يَخْرُجُونَ	يَخْرُجُونَ	يَخْرُجُونَ	يَخْرُجُونَ	يَخْرُجُونَ	يَخْرُجُونَ
لَسْنَا	كُنْتُمْ	قُلْتُ	قَالَ	قَالَتْ	قُلْتُمْ	قُلْنَا	يَقُولُونَ
يَقُولُونَ	تَقُولُ	لَا تَقُولُوا	لَا تَقُولُ	لَا تَقُولُونَ	لَا تَقُولُونَ	لَا تَقُولُونَ	لَا تَقُولُونَ
كُنَّا	كُنْتُمْ	كُنَّا	كُنَّا	كُنَّا	كُنَّا	كُنَّا	كُنَّا
يَرْجِعُ	يَرْجِعُونَ	رَجَعْنَا	رَجَعْتُ	رَجَعْتُ	رَجَعْتُ	رَجَعْتُ	رَجَعْتُ
رَجَعْتَ	رَجَعْتَ	رَجَعْتَ	رَجَعْتَ	رَجَعْتَ	رَجَعْتَ	رَجَعْتَ	رَجَعْتَ
لَا تَلَذُّوا	لَا تَلَذَّبُ	لَا تَلَذَّبُ	لَا تَلَذَّبُ	لَا تَلَذَّبُ	لَا تَلَذَّبُ	لَا تَلَذَّبُ	لَا تَلَذَّبُ
اسْمَعُوا	اسْمَعُوا	اسْمَعُوا	اسْمَعُوا	اسْمَعُوا	اسْمَعُوا	اسْمَعُوا	اسْمَعُوا
سَمِعْنَا	سَمِعْتُمْ	سَمِعْنَا	سَمِعْتُ	سَمِعْتُ	سَمِعْتُ	سَمِعْتُ	سَمِعْتُ
ظَنُّوا	ظَنْنْتُمْ	ظَنْنْتُ	ظَنْنْتُ	ظَنْنْتُ	ظَنْنْتُ	ظَنْنْتُ	ظَنْنْتُ
بِجَانِبِكُمْ	فَضَّلْتُمْ	اَخَذْنَاهُ	اَخَذْتُمْ	اَخَذْتُمْ	اَخَذْتُمْ	اَخَذْتُمْ	اَخَذْتُمْ

آشنائی باقرآن ۴

این کلمات به آخر اسم بعد از خود (نمی) میدهند و اگر اسم بعد از آنها جمع باشد آخرش «ین» میگردد. به این اسم با منصوب میگویند.

اِنَّ : به درستی که - به راستی - حقیقتاً - در حقیقت. چون چون که - زیرا اَنَّ : که - اینکه لَكِنَّ : اما - ولی لیکن . (قبل از فعل بدون تشدید می آیند.)
 كَعَلَّ : شاید - ممکن است - تا. و این حروف مضارع را مضروب میگویند یعنی ضمه در آن را باید فتمه (تخم) تبدیل میکنند «ن» آخر آن را حذف میکنند.
 اَنْ : که - اینکه لَنْ : هرگز نه - برای اینکه تا - حَتَّى : تا - تا اینکه کلمات فوق را را می گویند که بیشتر به چشمشان بخورد.

معنی این کلمات را بنویسید. این کلمات از ابتدای سوره بقره به ترتیب ذکر شده. برای نمونه چندی از آن را با هم ترجمه میکنیم.

لَئِنْ لَا يَشْعُرُونَ: ولی درک نمی کنند. دلی متوجه نیستند. ولی حس نمیکنند. اِنَّهُمْ هُمُ السَّفَهَاءُ وَلَئِنْ لَا يَعْلَمُونَ: براسی ایشان بغیر (کم عقل) هستند. ولی عیبا نند. اِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ: براسی (چونکه) الله بر هر کاری قادر (توانا) است. شئیء: چیز. اَمِیْناء: چیز؟ قدر: توانا.

حالا شتر چه کنید : شاید سببش شود
لعلکم تقفون :
کن تفعلوا : حرز انجام ندهید
ان لهم جنات : بر آنست
ان الله لا يستحي ان
بدینیکه خدا ارزد خجالت

[illegible]

اللَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
 الَّذِينَ يَتُوبُونَ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
 ثُمَّ عَقَّبُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
 إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ بِكَ
فَإِن لَّكُمْ مَا سَأَلْتُمْ
وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظُنُّونَ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْجِبُوا الْبَقَرَةَ

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ أَنْ تَذَبَحُوا الْقَبْرَةَ
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
إِنَّا إِنَّمَا سَأَلْنَاهُ لِمَنَعُوا
قَالَ أَعِزُّ بِاللَّهِ أَنْ أَلُونَ مِنَ الْخَالِ
إِنَّ الْقَرْيَةَ شَابَهُ عَلَيْنَا
إِنَّ مِنَ الْحَجَرِ لَمَا يَتَعَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ

اَفَتَقْتُلُوْنَ اَنْ يُّؤْمِنُوْا بِالْكِتٰبِ
 ثُمَّ يَعْلَمُوْنَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْهَدُوْا بِهِ عَمَّا قِيلَ

قَالُوا لَنْ نَمُوتَ النَّارَ إِلَّا مَا مَعْدُودَةٌ

فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ

أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَيِّنَاتٍ أَنْ يُنْزَلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ (بني تبارك و تعالیٰ)

لَنْ يَمُوتَهُ أَبَدًا (تمنی: آرزو خواہش)

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (اِنْ: اگر)

أَنْ يَمُوتَ

إِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا (لو: اگر)

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (قدیر: قادر توانا)

إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا

إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عِلْمُهُ

لَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى

إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا

إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ

مَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ أَعْمَالَكُمْ

لِيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ

الْقَائِلِينَ

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

رَاجِعُونَ

إِنَّ الصَّفَا وَالْمُرُودَ مِنْ شِعَارِ اللَّهِ

لَا تَمُوتُ عَلَيْهِمْ نَفْسٌ

وَلَكِنْ لَا تَسْأَلُونَ

إِنَّ اللَّهَ شَهِيدٌ عَلِيمٌ

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنْزَلْنَا

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

إِنَّ الْفِرَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

لَا يَرْفَعُ أَلْفًا عَنْكُمَا يُصِيبُ أَتَى اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ وَالنَّاسَ

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

وَلَكِنَّ الْبِرَّ (بِر: بے)

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

أَنْ تَقْرَأُوا حَتَّى تَكُونَ (صوم: روزہ)

لَتَكْفُرُوا الْاِعْدَةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَايَكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

لَتَأْكُلُوا ثَمَرًا مِمَّا زَكَاةً أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْأَثَمِ

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

لَعَلَّكُمْ تَرْشُدُونَ

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تَوُتُوا الْبُيُوتَ

وَلَكِنَّ الْبِرَّ

لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنَ اللَّهِ

سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ

لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

تمرین ۶ درس

[illegible]

آشتی با قرآن ۷

فاعل : فاعل کننده کار محبت است در عربی فاعل کننده کار است بشرط آنکه پس از فعل بیاید و است آن ضمه و الحرف آخر آن یا «وَن» میباشد.

مفعول : کسی یا چیزی است که فعل بر آن واقع شود و است آن در عربی اسمی است که حرف آخر آن فتحه یا «پَن» باشد.

اسم فاعل : اسم فاعل برکننده کار خود فعل دلالت میکند. مثل **ناظر** که بر کسی که نظر نگاه میکند دلالت میکند یا **مُصَنِّع** که بر فردی که اصلاح میکند دلالت میکند.

اسم فاعل ، یا بر وزن فاعل است مثل **کاتب** ، **ناظر** ، **شاهد** ، **فایح** یا کلمه است که اول آن «هـ» و حرف قبل از آن قرآن که ه دشته باشد مثل

مُصَنِّع : اصلاح کننده . **مُشَوِّق** : تشویق کننده . **مُكْتَشِف** : کشف کننده . **مُستَخْرِج** : استخراج کننده .

اسم مفعول : اسمی است که کار کلمه بر آن واقع شده باشد مثل **مُکْتُوب** : نوشته شده . **مُستَخْرِج** : استخراج شده . «اسم مفعول از فعل متعدی مشتق میشود»

اسم مفعول یا بر وزن مفعول می آید مثل **مَنْظُور** ، **مَقْصُود** ، **مَشْهُود** ، **مَعْرُوف** یا اسمی است که اول آن «هـ» و حرف قبل از آن قرآن فتحه یا دشته باشد.

مثل **مُكْتَشَف** : کشف شده . **مُستَخْرِج** : استخراج شده . **مُعْتَمِد** : اعتماد شده . «اسم مفعول در قرآن کم بکار رفته است»

حالا شما معنی کنید :

معبود	مُتَعَبَّد	معلوم	مُحَدَّد	مُتَعَدِّد	مُتَرَدِّد	مُجْمَع	مُجْعَل	مُظْلَم
مُتَوَكِّل	مُدْعُو	مفعول	مُجْمَع	مُتَعَدِّد	مُتَرَدِّد	مُجْمَع	مُجْعَل	مُضْرِب
مُتَوَكِّل	مُضِل	ضالین	مُتَطَّع	عابدین	داصل	فاسدون	کافرون	رازق
مُجْعَل	مُجْعَب	مُقَدَّس	عارض	مُعْرَض	مُتَعَدِّم	تاریک	ساحه دن	مسجودین
مُتَبَرِّج	مُسَوِّن	سکن	اکل	مُتَاكِل	شارب	مُشْرِب	مُکْتُوب	کاتب
مُؤْمِن	تَائِب	قائل	مُخْزِن	ذاکرین	مُذْکَرِین	راغب	مُتَعَبِّد	مُشْتَرِی
قائم	راکع	مُذْجِع	فارق	مُتَطَرِّج	ناظرین	هادی	مُتَهْدِی	مُتَنَفِّی
مُصْطَفِی	آخِذِین	مُأْخِذِین	قائل	مُتَقَوْل	غافلین	ظالم	مُظْلَم	صادق

تمرین ۷ درس گذشته

عادل	ظلم	مظلم	ظلمت	يُظلمون	لَا تَظْلِمُوا	ظلمت	لَا يَظْلِمُونَ
ظلمنا	تَظْلِمُونَ	ظلمت	ظلمتم	ظالم	يَظْلِمُ	ظلم	نَظْلِمُ
قال	قَالَ	قالت	قلت	قَالُوا	يَقُولُونَ	نَقُولُ	قُلْتُمْ
أقول	قُلْنَا	قلت	يقول	تَقُولُ	قُلْ	قُولُوا	لَا تَقُولُوا
عالم	معلوم	علمت	علمت	يَعْلَمُونَ	تَعْلَمُ	تَعْلَمُونَ	عَلِمْنَا
اعلموا	اعلم	اعلم	علم	نَعْلَمُ	يَعْلَمُ	لَا تَعْلَمُ	لَا يَعْلَمُونَ
عملوا	اعملوا	عمل	اعمل	يَعْمَلُونَ	نَعْمَلُ	تَعْمَلُونَ	اعمل
لَا تَعْمَلُوا	يَعْمَلُ	يَعْمَلُونَ	تَعْمَلُ	لَا يَعْمَلُونَ	يَعْمَلُونَ	يَعْمَلُونَ	عَامِل
خرج	تخرج	يخرجون	خرجت	خَرَجُوا	خَرَجْتُ	خَرَجُوا	أَخْرَجُوا
أخرجوا	خَرَجْتُ	خَرَجُوا	أخرج	خَرَجُوا	خَرَجْتُ	لَا تَخْرُجُوا	لَا تَخْرُجُوا
أسجدوا	لَا تَسْجُدُوا	سجدوا	سجدت	ساجد	مُسْجِد	لَا تَسْجُدُوا	أَسْجُدُوا
يَسْجُدُونَ	سَجَدْتُمْ	سَجَدُوا	أَسْجُدُوا	لَا تَسْجُدُونَ	تَسْجُدُ	تَسْجُدُونَ	سَجَدْتُ
مؤمن	مُؤْمِنُونَ	مُؤْمِنِينَ	آمَنُوا	آمَنْتُمْ	يُؤْمِنُونَ	يُؤْمِنُ	آمَنْتُ
آمَنَّا	يُؤْمِنُ	تُؤْمِنُونَ	آمَنَ	تُؤْمِنُ	لَا تُؤْمِنُوا	آمَنُوا	تُؤْمِنُوا
كفرتم	كَفَرْنَا	كَفَرُوا	كَلَفَرُونَ	كَلَفَرُونَ	كَلَفَرُوا	كَلَفَرُوا	كَلَفَرْتُ
كفرت	كافروا	لَا تَكْفُرُوا	لَا تَكْفُرُونَ	لَا تَكْفُرُونَ	أَكْفُرُوا	لَا تَكْفُرُوا	لَمْ تَكْفُرُوا
تركتم	تَرَكُوا	تَرَكْنَا	تَرَكْتُ	تَرَكْتُ	تَرَكْتُ	لَا تَرَكُوا	لَمْ تَكْفُرُوا

لَا تُشْرِكْ (شریک ساز) لَا تُشْرِكُوا (شریک سازید) لَا تُشْرِكْ (شریک ساز) لَا تُشْرِكُوا (شریک سازید)

اگر «لا» بر سر فعل مضارع آمده باشد (در قرآن رایج) تبدیل کرده باشد یا یکی (وَن) آخر آن (وَا) باشد فعل «نهی» را نشان میدهد
«نهی» یعنی کسی یا کاری را از کردن کاری «نهی» و «منع» کرده باشد و به او گفته شده باشد «این کار را نکن» «به اینگونه فعل مجزوم میگویند»

ولی اگر «لا» بر سر فعل مضارع آمده باشد و آخر آن را تغییر نداده باشد «لا نفی» است و فقط فعل را منفی کرده یعنی کسی یا کاری آن کار را نمیکند یا نمیکنند.

كُنْ تَفْعَلُوا «هرگز نمیکنید» نفی ابرامیست كُنْ تَسْتَطِيعُ «هرگز نمیتوانی» كُنْ تَفْعَلُوا «هرگز نمیتوانی» تبدیل شده «وَن» به «وَا»

كُنْ تَوْمِنُ «ایمان نبوده ای» كُنْ تَوْمِنُوا «ایمان نبوده اید» كُنْ تَعْلَمُ «هنوز ندانستی» كُنْ تَعْلَمُوا «هنوز ندانستید»

می بینید که «كُنْ» به «كُنْ» تبدیل شده «وَن» به «وَا» و مضارع به ماضی منفی تبدیل شده (صحت درس را از روی کتبه بهتر ببینید)

این افعال را معنی کنید. چندی آن برای نمونه معنی شده (تا آنجا که معنی آن را می فهمید یا حدس میزنید معنی کنید).

فَلَا تَجْعَلُوا «پس قرار ندهید» كُنْ تَفْعَلُوا «هرگز نمیکنید» لَا تُشْرِكُوا «نخردید» لَا تَبْلِسُوا «بشتابید»

لَا يُقْبَلُ «قبول نمیشود» لَا تَكُونُوا «نباشید» لَا تَعْمَلُونَ «نمیکارید» لَا تُخْزِي «خوار نمیکنی» كُنْ تَوْمِنُ «هرگز ایمان نبوده ای»

لَا يَجْزُونَ «مجزوم نمیشوند» لَا يَعْمَلُونَ «نمیکارند» كُنْ تَمْسُ «هرگز لمس نمیکند» كُنْ يَخْلِفُ «هرگز خلف نمیکند» لَا تَعْلَمُونَ «نمیدانید»

لَا يُعْبَدُونَ «عباد نمیشوند» لَا تَسْكُنُونَ «نخیر نمیزید» لَا يَحْفَفُ «نخست نمیدارد» كُنْ يَتَمَوَّ «هرگز تمنا نمیکند» لَا يُؤْمِنُونَ «ایمان نمیآورند»

لَا يَعْمَلُونَ «نمیکارند» فَلَا تَفْزُ «نخیر نمیزید» لَا تَقُولُوا «نمیزید» كُنْ يَدْخُلُ «هرگز داخل نمیشود» لَا يَجْزُونَ «مجزوم نمیشوند»

لَا يَعْمَلُونَ «نمیکارند» كُنْ تَرْضَى «هرگز راضی نمیشوید» لَا تَنْفَعُ «سود نمیدهی» لَا يَكُنْ «ناقص شدن» لَا تَعْمَلُونَ «نمیکارند» (جمع) نمی میرید - نمیر

لَا تَسْأَلُونَ «نخواستن» لَا تَفْرَقُ «تفرقه نمیدارم» لَا تَكُونَنَّ «نمزد» لَا تَحْشُوا «نترسید» كُنْ تَكُونُوا «نبوده اید» - نبودید

لَا تَفْزُ «نخیر نمیزید» لَا تَقُولُوا «نمیزید» لَا تَسْعَدُونَ «نمی خشنود» لَا تَسْعُوا «سبقت نگیرید» لَا تَعْمَلُونَ «نمیکارید»

لَا يَعْصُونَ «نمیکند» لَا يَهْدُونَ «نمیدانند» لَا تَبْشُرُوا «نمیبشارید» لَا تَقْرَبُوا «نزدیکی نکنید» لَا تَأْكُلُوا «نخورید»

لَا تَعْتَدُوا «اعتدای نکنید» لَا يَجِبُ «سود ندارد» لَا تَقَاتِلُوا «جنگ نکنید» لَا تَقْرَبُوا «نزدیکی نکنید» لَا تَخْلُقُوا «نسازید»

لَا يَجِبُ «سود ندارد» لَا تَسْعُوا «نمیرید» كُنْ تَبْشُرُ «نمیبشارید» لَا تَعْلَمُونَ «نمیدانید» لَا يَزَالُونَ «نمیروند»

لَا يَنْكُرُوا «از دراج نمیکند» لَا تَقْرَبُوا «نزدیک نمیدانید» لَا تَجْعَلُوا «نمیدانید» لَا يَأْتِلُمْ «نمیبازند» لَا يَتَوَكَّلُونَ «نمیتکیانند»

لَا تَسْكُنُوا «نمیکند» لَا تَعْمَلُوا «نمیکارید» لَا تَعْمَلُونَ «نمیدانید» لَا يَأْخُذُ «نمیدانند» لَا يَتَوَكَّلُونَ «نمیتکیانند»

لَا تَعْمَلُوا «نمیکارید» لَا تَعْمَلُوا «نمیکارید» لَا تَعْمَلُونَ «نمیدانید» لَا يَأْخُذُ «نمیدانند» لَا يَتَوَكَّلُونَ «نمیتکیانند»

لَا تَعْمَلُوا «نمیکارید» كُنْ تَمْسُ «نمیسازید» لَا تَعْمَلُونَ «نمیدانید» كُنْ تَكُونُوا «نبوده اید» لَا تَعْمَلُونَ «نمیکارید»

كُنْ تَعْلَمُ «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُوا «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُ «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُوا «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُ «نمیدانید»

كُنْ تَعْلَمُ «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُوا «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُ «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُوا «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُ «نمیدانید»

كُنْ تَعْلَمُ «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُوا «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُ «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُوا «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُ «نمیدانید»

كُنْ تَعْلَمُ «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُوا «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُ «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُوا «نمیدانید» كُنْ تَعْلَمُ «نمیدانید»

اصل = خوردن
آمی = آمده

خفت = ترس بیاشرت = آغوش = محاسرت القا = گفتند خلق = تراشیدن

لَا غَفَى
لَا تَخْلِفُ
لَا تَعْتَرُوا
لَا تُحِبُّ
لَا تَلْبَسُوا
لَا تَحْسَبُوا
لَنْ تَغْنَى
لَا تَفَرَّقُوا
لَا يُخَيِّرْكُمْ
لَا تَحْزَنُوا
لَا تَكُونُوا
لَمْ يَحْسَبْهُمْ
لَمْ يَعْمَلُوا
لَا تَحْزَنُ
لَمَّا تَفَرَّقُوا
لَمْ تَقُلْ
لَمْ يَهَاجِرُوا
لَا تَسْتَبْدِلُوا
لَا يَكُونُ
لَا تَحْسَبُوا
لَا تَرْجِعُوا
لَا تَنْجُوا
لَا يَرْجِعُوا
لَا تَقْتُلُوا

يُصَوِّرْكُمْ
لَا يُعَايِلُونَ
لَا يَتَّخِذُ
لَا تُشْرِكُوا
لَا تُؤْمِنُوا
لَا تَحْسَبُونَ
لَنْ تَمْسَنَا
لَا تَمُوتَنَّ
لَنْ يَلْغَى
لَمَّا يَعْلَمُ
لَنْ يَغْفَرَ
لَا تَخَافُوهُمْ
لَا يَتَقَلَّبُونَ
لَا يَحْزَنُونَ
لَمَّا يَكْتُبُوا
لَمَّا تَقُولُوا
لَا تُشْرِكُونَ
لَا تَأْكُلُوا
لَنْ يَبْرَكَ
لَا يُغْتَبِ
لَا تَرْجِعُونَ
لَا تَتَّخِذُوا
لَا يَرْجِعُونَ
لَا تَقْرَبُوا

فَيُصَوِّرُونَ
لَا يَلْقَوْنَ
لَا تُحِبُّ
لَا تُشْرِكُونَ
لَا تُحَاجُّوا
لَا يَأْمُرُ
لَمْ يَحْسَبْنِي
لَا تَكُونُوا
لَا تَدْخُلُوا
لَمْ يُزَلْ
لِيَعْلَمُ
لَا يَحْزَنُ
لَمْ يَدْخُلُوا
لَا تَحْزَنُوا
لَنْ تَفْعَلُوا
لَنْ يَدْخُلَ
لَا تُشْرِكُوا
لَا تُؤْتُوا
لَا تَبْرُوا
لَا يُسَخَّرُ
لَا تَحْسَبُوا
لَا تَقُولُوا
لَمْ يَذْهَبُوا
لَا تَعْمَلُوا

لَمَّا يَعْلَمُ
لَا تَقْتُلُوا
لَا يَكْفُرُ
لَا تَقُولُونَ
لَا يَهْدِي
لَا تَأْكُلُوا
لَنْ يَصْرُوكُمْ
لَا تَقُولُوا
لَا تَحْزَنُوا
لَا تَحْسَبِينَ
لَنْ يَصْرُوكَ اللَّهُ
لَمْ يَخْرُجُوا
لَمْ يَكْفُرْ
لَا تَقُلْ
لَمَّا يَدْخُلْ
لَمَّا يَوْمِنُوا
لَنْ يَنْفَعُ
لَمَّا يَبْرُكْ
لَا تَقُولُوا
لَا يَرْجِعُونَ
لَا تَقْتُلُوا
لَمَّا جَاؤَا
لَا تُضْرَبُوا

يَقُولُونَ
لَا تَقْتُلُونَ
لَا تَكُنْ
لَا تَلْمِزُوا
لَا تَقُولُوا
لَا يُخَفِّفُ
لَنْ تَنَالُوا
لَا تَتَّخِذُوا
لَا تَهِنُوا
لَا تَعْبُدُوا
لَمْ يَلْحَقُوا
لَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَمَّا يَأْتُوا
لَمَّا يَسْعُوا
لَا تَقُولْ
لَمْ يَدْخُلُوا
لَمْ يَخْرُجُوا
لَمَّا يَنْفَعُ
لَا تَذْهَبُوا
لَا تَعْبُدُوا
لَمَّا يَرْجِعُوا
لَا تَحْزَنُوا
لَنْ يَنْفِرَ اللَّهُ
لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ

آشتی با قرآن ۸

فعل: هر کلمه ای که بر وزن فعل باشد فعل محذوف است. ش کتب نوشته شد. فعل نوشته ش سوال شد

فعل مجهول فعلی است که بمفعول نسبت داده شود و صحتی از فاعل آن نباشد

اگر حرف اول فعل ماضی **فَعِمَ** درشته باشد مجهول است البته حرف قبل از آن **وَرَدَ** که **وَرَدَ** خواهد شد و حرف آخر آن مثل **مَتَمَ** فتمه **وَرَدَ** خواهد بود

داشت و حرکات دیگر آن ضمیمه خواهد بود. ولی همان حرف اول آن که ضمیمه دارد برای تشخیص ماضی مجهول کافی است. (فعل مجهول فقط از فعل متعدی مشتق میشود)

حالا شما ترجمه کنید.

سُئِلْتُ قُلْتُ كَتَبَ عَبْدٌ هَدَى كُشِفَتْ سَقَطَ عَلِمْتُ خُلِقْتُ
تَرَكْتُ خُلِقْتُ جَعَلْنَا أَنْزَلَ أَعَدْتُ رَزَقْتُمْ رَزَقْنَا ضَرَبَ قَطَعَ
خُلِقْنَا عَرَضَ نَقَضَ كُنْتُمْ قِيلَ أَخْرَجَ تَبَعَ اتَّبَعُوا ذَكَرَ

مضارع مجهول: در مضارع مجهول شرط لازم است. مکی ضمّه علی درشن حرف اول دیکسی **الشیء** درشن حرف ثانی **الشیء** فعل مضارع مجهول

چون در صورتیکه حرف اول مضارع صمه **هـ** داشته باشد و حرف قبل **واو** آخر آن کسر **هـ** داشته باشد مضارع **صممه** است. چون افعالی که ماضی آن

حرف د نشه باشد حرف اول آن (د، ذ، ڈ) علامتہ می آید و حرف قبل از آن کسره دارد مثل شیرین : نازل میکند از نازل کرد

يُقَاتِلُ (می‌کشد) از قَاتِلِ (خسبیه) و يُنْزِلُ (نازل میکند) از أَنْزَلَ (نازل کرد) و يُوسِسُ (دوسه میکند) از (دُسُوسُ) (دوسه کرد)

حالا شما ترجمه کنید.

يَقْتُلُ	يَقَاتِلُونَ	تَسْأَلُونَ	يَخْلُقُونَ	يَرْزُقُونَ	يَكْتَسِفُ	يَخْرُجُونَ	يُخْرِجُونَ	وَيَسَارُونَ
يَقَاتِلُونَ	تَقَاتِلُونَ	تَسْأَلُ	تَخْلُقُونَ	تَسْأَلُونَ	تَدْخُلُ	يَدْخُلُونَ	يَخْرُجُونَ	وَيَسَارُونَ
وَيَكْتَسِفُ	يَكْتَسِفُ	فَرَضَ	كَشَفَ	يَكْتَسِفُ	يَكْتَسِفُ	يَأْمُرُونَ	يُؤْمَرُونَ	قَالُوا
يَقُولُ يَوْمَئِذٍ	يَرْزُقُ	رَزَقْنَا	يَرْزُقُونَ	يَبِيعُ	اِتَّبَعُوا كَرْدِي	اِتَّبَعُوا يَلِيَّيْهِ	ضَرْبُ	وَضَرْبُ
خَلَقْتُمْ	خَلَقْتُمْ	يَخْلُقُونَ	يَخْلُقُونَ	تَرْتَمُ	يَتَرَلُونَ	هَدَى	هَدَى	يَقْتُلُ

تمرین ۱ درس

عَبَدَ	عَبَدْتُمْ	يَعْبُدُ	لَعَبَدُ	عَبَدْنَا	اعْبُدُوا	اعْبُدْ	عَبَدْتُ	لَا يَعْبُدُونَ
اعْبُدُوا ^{مکسید}	عَبَدَ	يَعْبُدُ	عَبَدْتُ	نَعْبُدُ	اعْبُدْ	لَا تَعْبُدْ	لَا تَعْبُدُوا	لَا يَعْبُدُونَ
عَبَدْتُ	عَبَدْتُ	رَجَعُوا	رَجَعْتُمْ	رَجَعْنَا	ارْجِعُوا	ارْجِعْ	رَجَعْتُ	لَا يَرْجِعُونَ
رَجَعْتُ	رَجَعْتُ	رَجَعْتُ	نَرْجِعْ	لَا تَرْجِعْ	ارْجِعْ	لَا تَرْجِعُوا	ارْجِعُوا	لَا يَرْجِعُونَ
ارْجِعْ	رَجِعْتُ	لَا تَرْجِعْ	لَا تَرْجِعُونَ	لَعَرَّ	يَلْعُرُّ	تَلْعُرُونَ	لَا تَلْعُرْ	لَا تَلْعُرُونَ
كَفَرْتُ	كَفَرْتُ	كَفَرْتُ	لَا تَكْفُرْ	لَا تَكْفُرُوا	يَكْفُرُونَ	تَكْفُرُونَ	كَفَرْنَا	لَا تَكْفُرُونَ
عَلِمْتُ	يَعْلَمُونَ	تَعْلَمُ	عَلِمْنَا	عَلِمُوا	تَعْلَمُونَ	اعْلَمْ	نَعْلَمْ	لَا تَعْلَمُونَ
عَلِمَ	عَلِمَ	يَعْلَمُونَ	يَعْلَمُ	عَلِمْتُ	عَلِمْتُ	تَعْلَمُونَ	اعْلَمْ	لَا تَعْلَمُوا
عَلِمْنَا	عَلِمُوا	اعْلَمُوا	خَلَقَ	خَلَقُوا	خَلَقْتُمْ	يَخْلُقُونَ	يَخْلُقُونَ	أَخْلَقَ
خَلَقْنَا ^{مکسید}	خَلَقْتُمْ	أَخْلَقُوا	خَلَقْتُ	خَلَقُوا	أَخْلَقُوا	لَا تَخْلُقُوا	لَا تَخْلُقُوا	لَا يَخْلُقُونَ
أَمَرْتُكُمْ	أَمَرْنَاهُمْ	يَأْمُرُونَ	يَأْمُرُ	يَأْمُرُ	يَأْمُرُ	أَمَرْتُكُمْ	أَمَرْتُكُمْ	لَا تَأْمُرُونَ
أَمَرُوا	أَمَرْتُ	أَمَرْتُمْ	أَمَرْتُمْ	لَا تَأْمُرْ	أَمَرْتُ	أَمَرْتُمْ	أَمَرْتُمْ	أَمَرُوا
قَالَ	قَالُوا	قُلْ	قُولُوا	قِيلَ لَكَ	يَقُولُونَ	تَقُولُ	قُلْتُمْ	تَقُولُونَ
قَالَتْ	قُلْتُ	لَا تَقُولُوا	لَا تَقُولُوا	أَقُولُ	قُلْنَا	نَقُولُ	قُولُوا	يَقُولُونَ
يَعْمَلُونَ	فَعَلْنَا	فَعَلْتُمْ	يَحْمِلُوا	تَحْمِلُونَ	يَحْمِلُ	يَحْمِلُوا	نَحْمِلُ	أَعْمَلُ
يَعْمَلُونَ	لَا تَعْمَلْ	أَعْمَلْ	يَحْمِلْنَا	يَحْمِلْتُ	يَحْمِلْتُمْ	كَانَ	كَانُوا	كَانْتُمْ
كُنْتُ	كُنْتُ	لَا تَكُونُوا	كُونُوا	لَا تَكُنْ	كُنَّا	كَانَتْ	يَكُونُ	كَانُوا

فعل امر «دستور دادن به کردن کاری است» مثل برو بنویس بگو.

فعل امر در عربی از فعل مضارع ساخته میشود به این ترتیب که «ت» را از اول آن بر میدارند و فعل را محذوم میکنند یعنی ضمّه (2) حرف آخر آن را بسکون (2) تبدیل میکنند و «ن» از آخر آن برشته بجاى آن «ا» اضافه میکنند مثل **تُقَاتِلُ** که میشود **قَاتِلْ و تُقَاتِلُونَ**

که بشود قائلوا. اگر حرف اول باقی مانده بدون حرکت یعنی ساکن (س) باشد یک «ا» به اول آن اضافه میکنند و اگر حرف دوم

باقی مانده ضمه (و) داشته باشد «ا» به اول آن اضافه می‌کند. مثل تعلم که می‌شود اعلم و ترجع که می‌شود ارجع. و تعلمون که می‌شود

اعلموا وكتب که میشود الکتب. ولی اگر حرف آخر یا قبل از آخران «و» یا «ی» یا «ا» باشد حذف میشود مثل تقول که میبرد

قول که میشود قل و دعو که میشود ادعو البته «ا» که به اول اضافه میکنیم معمولاً خوانده نمیشود مگر آنکه اول جمله باشد.

$$s, s' = \tau, \tau' \quad \mu = \tau'$$

ماہم خیر فعل را بہ ترتیب از اول لغتہ معنی میکنیم:

اٰمِنُوْا اِیُّهَا الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ اَعْبُدُوْا رَبَّکُمْ فَتَقُوْا ۚ اِنَّکُمْ لَعِنُوْا ۝۱۰۰ اَدْعُوْا ۚ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ کَفَرُوْا فَتَقُوْا ۚ اِنَّکُمْ لَعِنُوْا ۝۱۰۱ خَالِقُوْا ۚ اِنَّکُمْ لَعِنُوْا ۝۱۰۲

کَشْرُ ثَرَاتِهِ اَسْتَوَا خَرِبَ هَيْدِ اُسْجِدُوا مَسْجِدَ كَيْدِ اُسْكُنْ سَاكُنْ ثَرَا كَلُوا

حالا شما ترجمه کنید:

ایسا کہیں
اھبطوا فرود... اذر دوا

وفا کیلئے
ادفوا امنوا

سورہ قمر میں ہے
فاتحون پس ازمن... تقرّا

اقموا الصلاة ^{بها طاعة} اقموا الصلاة ^{بها طاعة} اذكروا ^{الذكر} استعينوا ^{الطلب} اذكروا ^{الذكر} اذكروا ^{الذكر}

اَلْقُوا نَسْرَ الْكِبَرِ تَوْبُوا تَرْبِ كِبَرِ
فَاَقْتُلُوا بِكِبَرِ اَهْلُ الْاَهْلِيَّةِ
اَدْخُلُوا دَاخِلَ السُّوْبِ

فَكُلُوا تَطْعَمُونَ أَذْهَبُوا قُولُوا بَلَىٰ سَيُؤْتِيهِمْ أَزْوَاجَ مُطَهَّرَةٍ كَلَّا نَسْخَرُهُمْ

وَأَشْرَبُوا نَجَسًا فَادْعُ أَهْبَاطًا خُذُوا (اِخْذُوا) اُخْذُوا اَذْلُوا ذُرِّيَّةً

كُونُوا اُدْعُ دَعْوَةَ اللَّهِ رَاضِينَ مُبْرِينَ قُولُوا بَلَىٰ نَحْنُ اَقِيْمُوا الصَّلَاةَ تَقْوِيْنَ الصَّلَاةَ

تشریف سے
(عائدہ پاکیزہ کردن)
اس رتہ = ملک کردن

أَتُوا الزَّلَّاتِ	أَمِنُوا	خُذُوا	وَأَسْمَعُوا	تَمَنُّوا
قُلْ	إِتَّبِعُوا	قُولُوا	أَنْظَرُوا	إِسْمَعُوا
فَاعْفُوا	وَأَصْفُوا كَذَبْت...	أَقْبِرُوا الصَّلَاةَ	أَتُوا الزَّلَّاتِ	كُنْ
قُلْ	أَذْكُرُوا	وَأَتَقُوا	إِمَّا خُذُوا	تَقَبَّلْ قَبْل...
وَأَجْعَلْنَا ذُرِّيَّتًا...	أَرِنَا بَيِّنَاتٍ...	ثَبَّتْ	وَأَبْعَثْ	وَأَبْعَثْ
أَنْسَلِمُ	كُونُوا	قُلْ	قُولُوا	وَلِ (بِرَّكَاتٍ)
وَلَوْ	إِسْتَبِقُوا	وَأَخْشُوا (زَيْدًا)	أَذْكُرُونِي رَا...	أَشْكُرُوا
اسْتَعِينُوا	كُلُوا	إِتَّبِعُوا	كُلُوا	وَأَشْكُرُوا
بِأَشْرَا سَابِقَت...	إِتَّبِعُوا (جَنَّت)	كُلُوا	وَأَشْرَبُوا	أَمْرًا تَعَم...
فَاتِلُوا خَبْرَ	أَقْلُوا	أَخْرِجُوا	فَاتِلُوهُمْ	فَاتِلُوا
فَاعْتَدُوا بِرَقَبَتِي...	إِتَّقُوا	إِعْلَمُوا	الْفِقْرَا	أَحْسِنُوا
إِمَّا	وَأَقْوَا اللَّهَ	أَذْكُرُوا اللَّهَ	أَفِيضُوا (بِرَّتِي)	إِسْتَعْفُوا
أَذْكُرُوا	إِعْلَمُوا	إِتَّقِ	أَدْخُلُوا	فَاعْلَمُوا
إِعْزِلُوا النَّارَ كَرِي...	قَوْمُوا أَتَقِيم...	إِعْلَمُوا	أَسْأَلُوا اللَّهَ رَا...	سَرِّحُوا آثَارَ دُرَّة...
إِعْلَمُوا	إِحْذَرُوا	حَاطُوا	قَوْمُوا	أَذْكُرُوا
فَاتِلُوا	إِعْلَمُوا	أَفْرِغْ	ثَبَّتْ	وَأَضْرَبْنَا مَارَا...
الْفِقْرَا	كَأَيِّ (أَدْرِي) هُنَّ...	أَنْظَرُوا	أَرِنِي بَيِّنَاتٍ...	خُذْ (أَخَذَ)
أَدْعُ	الْفِقْرَا	الْكِبْوَةُ	إِسْتَشْهَدُوا	إِعْفِرْ لَنَا

آشتی با قرآن ۹

أَفْعَلْ تَفْضِيلُ : هر اسمی که بر وزن **فَعْلٌ** باشد صفت تفضیلی و عالی است مثل **أَكْبَرُ** : بزرگتر **أَصْغَرُ** : کوچکتر **أَعْلَمُ** : داناتر (برابر مذکر)
فُعْلَى : هر اسمی که بر وزن **فُعْلَى** باشد صفت تفضیلی یا عالی **ثَوْنَتٌ** است مثل **كُبْرَى** : بزرگتر **صُغْرَى** : کوچکتر **عُظْمَى** : بزرگتر (برابر مؤنث)
سُقْلٌ = است حالا شما معنی کنید: (لا از نظر مقام و سعی) (از نظر حجم (بزرگی))

أَعْلَى : اعلیٰ **أَسْفَلُ** : اسفل یا زیر **أَعْلَى** : اعلیٰ **أَصْغَرُ** : اصغر **أَكْبَرُ** : اکبر **أَعْلَمُ** : اعلم **عُلْيَا** : علیا **عُظْمَى** : عظمیٰ
أَدْنَى : ادنیٰ **أَعْلَى** : اعلیٰ **أَجَلُ** : اجل **أَعْنَى** : اعنی **أَكْبَرَى** : اکبری
اسم مکان یا زمان : هر اسمی که بر وزن **مَفْعَلٌ** یا **مَفْعِلٌ** باشد اسم مکان یا اسم زمان است مثل **مُعَبَّدٌ** : محل عبادت **مَحَلٌّ** : محل نشستن

مَحَلٌّ : محل نشستن **مَسْجِدٌ** : مسجد **مَسْجِدٌ** : مسجد **مَسْجِدٌ** : مسجد **مَسْجِدٌ** : مسجد
مَقْلٌ : مقل **مَنْزِلٌ** : منزل **مَنْزِلٌ** : منزل **مَنْزِلٌ** : منزل **مَنْزِلٌ** : منزل
اسم آلت : هر کلمه ای که بر وزن **مَفْعَلٌ** یا **مَفْعِلَةٌ** باشد اسم آلت است مثل **مِقْنَنٌ** : کتبه (وسیه باز کردن)

مِصْرَابٌ : میصراب **مِيزَانٌ** : میزان **مِعْرَاجٌ** : معراج **مِدْفَأٌ** : مدفأ **مِرَاتٌ** : میرات **مِصْبَاحٌ** : مصباح **مِشْطَرَةٌ** : مشطرة
مِصْرَابٌ : میصراب **مِيزَانٌ** : میزان **مِعْرَاجٌ** : معراج **مِدْفَأٌ** : مدفأ **مِرَاتٌ** : میرات **مِصْبَاحٌ** : مصباح **مِشْطَرَةٌ** : مشطرة

توجه : اگر اول کلمه ای **مُ** باشد یا اسم فاعل است یا اسم مفعول اگر حرف قبل از آفران **م** داشته باشد اسم فاعل است
اگر م داشته باشد اسم مفعول است
اگر حرف اول کلمه ای **م باشد اسم آلت است**

اگر حرف اول کلمه ای **م باشد اسم مکان یا زمان است** - حالا این ها را بنظر بسپارید
البته اگر بر وزن مفعول باشد اسم مفعول است

عَبَدَ	تَعَبَدُونَ	عَبَدْتُ	يُعَبَدُونَ	عَبَدْتُ	يُعَبَدُونَ	عَبَدْتُ	يُعَبَدُونَ	عَبَدْتُ	يُعَبَدُونَ
عَبَدْنَا	أَعْبُدْ	اعْبُدُوا	تَعْبُدْ	عَابِدْ	مُعَبَّدْ	مُعَبَّدُونَ	تَعْبُدْ	لَا تَعْبُدْ	لَا تَعْبُدُونَ
يَرْجِعُونَ	ارْجِعْ	تَرْجِعُونَ	نَرْجِعْ	تَرْجِعْ	بَرْجِعْ	بَرْجِعُونَ	رَجِعُوا	لَا تَرْجِعُوا	ارْجِعُوا
رَجَعْتُ	لَا تَرْجِعُونَ	ارْجِعْ	رَجَعْتُ	مَرْجِعْ	رَجَعْتُ	ارْجِعْ	لَا تَرْجِعْ	رَجِعْتُمْ	رَجِعْنَا
جَعَلُوا	يَجْعَلْ	يَجْعَلُونَ	يَجْعَلْ	جَعَلَ	يَجْعَلُونَ	يَجْعَلُونَ	جَاعِلْ	لَا يَجْعَلُوا	أَجْعَلْ
يَجْعَلْ	يَجْعَلُونَ	جَعَلْتُ	يَجْعَلْ	جَعَلْتُ	أَجْعَلُوا	لَا يَجْعَلْ	أَجْعَلْ	جَعَلْتُ	يَجْعَلْ
يَشْعُرُونَ	تَشْعُرُونَ	مَشَرَ	يَشْعُرُونَ	شَعَرْنَا	شَعَرْتُ	شَعَرْتُ	شَعَرْتُ	مَشَرْتُ	مَشَرْتُ
تَشْعُرْ	يَشْعُرْ	لَا يَشْعُرُونَ	لَا يَشْعُرُونَ	لَا تَشْعُرُوا	أَشْعُرْ	أَشْعُرْ	أَشْعُرُوا	أَشْعُرْ	هَلْ تَشْعُرُونَ
خَلَقْتُمْ	خَلَقُوا	خَلَقْتُ	خَلَقْتُ	خَلَقْتُ	خَلَقْ	خَلَقْ	خَالِقْ	يَخْلُقْ	يَخْلُقْ
يَخْلُقُونَ	تَخْلُقُونَ	أَخْلَقْ	تَخْلُقْ	نَخْلُقْ	يَخْلُقْ	لَا يَخْلُقُوا	لَا يَخْلُقُونَ	لَا تَخْلُقُونَ	لَمْ يَخْلُقْنَا
عَامِلْ	يَعْمَلُونَ	أَعْمَلْ	يَعْمَلُونَ	عَمَلْنَا	تَعْمَلُونَ	عَمَلْ	نَعْمَلْ	أَعْمَلُوا	عَمَلُوا
مَعْمُولْ	أَعْمَلْ	لَا تَعْمَلُوا	لَا يَعْمَلُونَ	عَمِلْتُ	عَمِلْتُ	لَا تَعْمَلْ	يَعْمَلْ	تَعْمَلْ	عَمِلْتُ
ظَلَمُوا	ظَلَمْتُ	ظَلِمَ	مَظْلُومْ	ظَلِمَ	يَظْلِمُونَ	ظَلِمْنَا	ظَلِمْنَا	تَظْلِمُونَ	أَظْلِمْ
تَظْلِمْ	يَظْلِمْ	نَظْلِمْ	ظَلِمْتُ	ظَلِمْتُ	لَا تَظْلِمْ	لَا تَظْلِمُونَ	لَا تَظْلِمُوا	لَا تَظْلِمُونَ	لَا تَظْلِمْ
عَلِمْتُ	يَعْلَمُونَ	تَعْلَمْ	يَعْلَمُونَ	عَلِمُوا	نَعْلَمْ	يَعْلَمْ	إِعْلَمْ	تَعْلَمُونَ	عَلِمْتُمْ
إِعْتَمَلُوا	أَعْلَمْ	لَا يَعْلَمُونَ	لَا تَعْلَمُونَ	لَا تَعْلَمُوا	عَلِمْنَا	عَلِمْتُ	عَلِمْ	مَعْلُومْ	لَا تَعْلَمْ
كَفَرْ	كَفَرْتُمْ	كَفَرْتُ	كَفَرْنَا	كَفَرْتُ	كَفَرُوا	كَفَرْتُ	كَفَرْتُ	يَكْفُرُونَ	كَافِرِينَ
يَكْفُرْ	تَكْفُرْ	تَكْفُرْ	تَكْفُرْ	تَكْفُرُونَ	لَا تَكْفُرُوا	أَكْفُرْ	لَا يَكْفُرُونَ	لَا تَكْفُرُونَ	لَا تَكْفُرْ

هر کلمه ای که بر وزن **فَعِل** باشد اسم ناعل است. در کلمه کاری که در خود کلمه است دلالت میکند. (اگر دان) را بر دارم فعل آن معلوم میشود.
 مثل: کایب کبکنده، ناظر نظرکننده، فاتح فتحکننده، تاجر تجارتکننده، ناشر نشر دهنده، بکشکننده.

هر کلمه ای هم که اول آن «م» و حرف قبل از آن کسره (ـِ) داشته باشد نیز اسم ناعل است. مثل: مُعَلِّم (تیم دهنده) مُصَلِّح (اصلاح کننده)، مُكْتَشِف (کشف کننده) (کشف کننده)، مُسْتَنْطِق (استنطاق کننده) مُصَاحِب (هم صحبت).

هر کلمه ای که بر وزن **مَفْعُول** باشد اسم مفعول است. یعنی فعل کلمه بر او واقع شده. با بر داشتن «م» و «و» فعل همی کار کلمه معلوم میشود.
 مثل: مَضْرُوب زده شده، مَكْتُوب نوشته شده، مَشْهُود مشهود شده، مَضْرُوب نصب شده، مَرْدُود رد شده.

هر کلمه ای که اول آن «م» و حرف قبل از آن قرآن فتحه (ـَ) داشته باشد نیز اسم مفعول است. مثل: مَخْرُج (خارج شده)، مَكْتَشَف (کشف کننده).

اگر قرآن «ة» باشد مؤنث آن است. و اگر به قرآن «وَن» یا «بِن» یا «ات» اضافه شده باشد جمع است.

حالا این کلمات را معنی کنید:

مُعَاجِرُونَ	مُؤْمِنُونَ	مُصَلِّحُونَ	مُسْتَهْزِئُونَ	مُهْتَدِينَ
كَافِرِينَ	مُتَّقِينَ	صَادِقِينَ	خَالِدُونَ	فَاسِقِينَ
قَاطِعِينَ	مُتَّقِينَ	جَاعِلِينَ	حَامِدِينَ	صَادِقِينَ
سَاجِدِينَ	رَاجِعِينَ	سَاجِدِينَ	رَاجِعِينَ	مُتَّحِدِينَ
ظَالِمِينَ	مُقِيمُونَ	أَمِيرِينَ	خَاشِعِينَ	نَاطِقِينَ
ذَاكِرُونَ	نَاطِقِينَ	خَالِدُونَ	قَائِدِينَ	قَائِدِينَ (از قول)
شَاكِرِينَ	رَازِقِينَ	أَكِلِينَ	شَارِبِينَ	غَافِرِينَ
إِحْسَانِينَ	مُعْسِدِينَ	صَابِرِينَ	سَاجِدِينَ	رَاجِعِينَ
ضَارِبِينَ	دَاعِينَ	قَاضِينَ	قَانِينَ	سَائِلِينَ

مَعْضُوبٌ	كَافِرِينَ	مُؤْمِنِينَ	مُؤْمِنِينَ	أَخِذْ
لِلْمُؤْمِنِينَ	مُصَدِّقٌ	مُشْرِكُونَ	بِالظَّالِمِينَ	صَادِقِينَ
نَاطِرُونَ	ضَارِبِينَ	كَاتِبٌ	فَاسِقُونَ	لِلْكَافِرِينَ
مَنْصُورٌ	نَاصِرٌ	لِلْمُشْرِكِينَ	كَافِرُونَ	سَامِعِينَ
مُحْسِنٌ	صَادِقُونَ	قَادِرٌ	مُسْتَرْكُونَ	سَائِلٌ
مُؤَقِّنُونَ	رَاسِعٌ	مَظْلُومٌ	ظَالِمٌ	يُخْرَجُونَ
مُضْطَرِّبِينَ	مُتَّخِذِينَ	مَرْضَى	رَاضُونَ	رَاضِيٌ
مِنَ الصَّالِحِينَ	مُسْلِمُونَ	مُسْلِمَةٌ	مُسْلِمَاتٌ	مُسْلِمِينَ
مُسْلِمُونَ	مِنَ الْمُشْرِكِينَ	كَاسِبٌ	مَعْبُودٌ	عَابِدِينَ
عَامِلِينَ	عَاطِلٌ	ظَالِمِينَ	مُخْلِصُونَ	عَابِدُونَ
قَادِرُونَ	مُعْتَرِينَ	كَاتِمٌ	مِنَ الظَّالِمِينَ	تَابِعٌ
مَعَ الصَّالِحِينَ	شَاكِرُونَ	ذَاكِرِينَ	مُهْتَدِينَ	خَاشِعِينَ
عَامِلٌ	مُحِبٌّ	نَافِعٌ	خَالِقٌ	نَاطِرٌ
مُهْتَدُونَ	خَارِجِينَ	تَابِعِينَ	مُعَدِّينَ	مُحْبُوبٌ
مُؤَنِّدُونَ	مُحْلِقِينَ	مُشْتَرِيٌ	شَاهِدِينَ	سَامِعِينَ
عَلَى الْمُتَّقِينَ	مُعْتَدِينَ	مُتَّقُونَ	صَارِقِينَ	صَابِرِينَ
صَائِمِينَ	مُتَّقِينَ	مُؤْمِنِينَ	صَالِحِينَ	مُؤَيِّدِينَ
مُبَشِّرِينَ	خَارِجِينَ	رَاسِدٌ	شَاكِرٌ	مُتَلَبِّسِينَ
جَزَاءَ الْكَافِرِينَ	قَاتِلٌ	مُعْتَدِينَ	حَاجِيٌ	مُعْتَرِينَ
صَالِحِينَ	ذَاكِرِينَ	مُحِبِّ الْمُحْسِنِينَ	مَعَ الْمُتَّقِينَ	عَلَى الظَّالِمِينَ
مُعْتَدٍ	مُحْشَرٌ	خَالِقٌ	نَافِعِيٌ	مُسْتَعْفِرِينَ
مُحْكَمٌ	حَاكِمٌ	مُنْذِرِينَ	مُبَشِّرِينَ	بَاعِثٌ
مَنْظُورٌ	مَشْهُودٌ	مَنْصُورٌ	مَعْلُومٌ	فَاعِلِينَ
مُشْرِكٌ	مُصْلِحٌ	مُسْفِرِينَ	مُهَاجِرِينَ	خَالِدُونَ

آشنی با قرآن ۱۰

با توجه به دروس گذشته باید معنی این آیات را با دقت بخوانید. دروس گذشته را با دقت به یاد آوری می‌نویسیم لغات آن را می‌نویسید تا در دروس آینده.

مِنْ (از) فِي (در) عَلَى (بر) إِلَى (به) بِ (بـ) كَ (مثل) عَنْ (از) هَـ (ها) هُوَ (هی) اِنَّ (او)
 هُمْ (ها) هُنَّ (آنها) كَ (ک) كُنَّ (آنها) كُنَّ (آنها) كُنَّ (آنها) كُنَّ (آنها) كُنَّ (آنها) كُنَّ (آنها) كُنَّ (آنها)
 يَـ (ی) ... وَنَ (وَنَ) تَـ (تَـ) ... تَوَانِجًا (تَوَانِجًا) تَوَانِجًا (تَوَانِجًا) تَوَانِجًا (تَوَانِجًا) تَوَانِجًا (تَوَانِجًا) تَوَانِجًا (تَوَانِجًا)
 فَعَلُوا (فَعَلُوا) فَعَلُوا (فَعَلُوا) فَعَلُوا (فَعَلُوا) فَعَلُوا (فَعَلُوا) فَعَلُوا (فَعَلُوا) فَعَلُوا (فَعَلُوا)
 اُولَئِكَ (اُولَئِكَ) هُوَ (هُوَ) هُوَ (هُوَ) هُوَ (هُوَ) هُوَ (هُوَ) هُوَ (هُوَ) هُوَ (هُوَ)
 اَنَّ (اَنَّ) اَنَّ (اَنَّ) اَنَّ (اَنَّ) اَنَّ (اَنَّ) اَنَّ (اَنَّ) اَنَّ (اَنَّ)
 مُ... = (کننده کار کرده) مُ... = (کسی که کار کرده بر آن وارد شده به مفعول فعل مکرر)

حالا اینها را ترجمه کنید:

ذَلِكَ الْكِتَابُ، لَا رَيْبَ فِيهِ، هُدًى لِلْمُتَّقِينَ (رَبِّ بَنَك هُدًى: هدایت. راضی بنشان دادن راه صحیح)

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ، وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ، وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (يُؤْمِنُونَ: برپا میدارند. مِمَّا = مِنْ + مَا)

رَزَقَ: روزی رَزَقَ: خرج کردن (در راه خدا) رَزَقَ: خرج کردن (در راه خدا)
 وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (يُوقِنُونَ: یقین دارند)

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (مَنْ: برپا میدارند) مَنْ: برپا میدارند
 ثُمَّ نَزَّلْنَاهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى مَعِينِهِمْ، وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ، وَلَهُمْ عَذَابٌ

عَظِيمٌ (عَظِيمٌ: عَظِيمٌ (بیشتر چشم) غِشَاوَةٌ: پرده)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَا أَيُّهَا الْآخِرَةُ مَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ (مِنْ: از) مَنْ: کسی که نمی‌داند

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ (مَرَضٌ: بیماری)

إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ (إِنَّمَا: تنها)

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ (أَلَا: بَلَد)

إِذَا قِيلَ لَهُمْ امْنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ، قَالُوا أَأُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ

السَّفَهَاءُ، أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السَّفَهَاءُ، وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ (أَلَا: هَلْ: آیا)

إِذَا قِيلَ لَهُمْ امْنُوا قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ (إِنَّمَا: تنها)

مَنْ: برپا میدارند

ماضی عایب = میسر ریشه طهر جحو لا سه حرمی

مصدر مزید = همسوز وزن دال

آشتی باقران ۱۰

باب افعال: افعال مصدر مزید است. مزید یعنی زیاد شده. یعنی یک یا چند حرف به حروف اصلی ۳ تایی یا ۴ تایی اضافه شد. مصدر یعنی محل مصدر

ماضی افعال بر وزن أَفْعَلْ می باشد و مضارع آن بر وزن يُفْعِلُ می باشد. امر آن بر وزن أَفْعَلْ می باشد. اسم فاعل آن بر وزن مُفْعَلٌ می باشد

برای سخن اسم فاعل از باب های مزید «ی» را از اول آن بر میدارند و بجای آن «ه» میگذارند. و حرف قبل از آخر آن که «ه» میگیرد

باید توجه داشته باشیم که مضارع باب افعال از لحاظ حروف مثل فعل مجرد است فقط حرف مضارعت (ی. ت. ذ. ا) باب افعال ضمه دارد و مال مجرد فاعله دارد

فرق مضارع باب افعال با مضارع مجهول در این است که (یعو) یعنی حرف قبل از آخر باب افعال که ضمه دارد و مال مضارع مجهول فتحه دارد.

ماضی حُسن در باب افعال أَحْسَنَ می باشد و مضارع آن يُحَسِّنُ می باشد و امر آن أَحْسِنُ می باشد و اسم فاعل آن مُحْسِنٌ می باشد.

باب افعال بیشتر برای متعدی کردن فعل لازم است. لَحَسَنٌ یعنی خوب شد. دلی أَحْسَنَ یعنی خوب کرد. {معدی معلول داره} {لزم معلول داره}

باب تفعیل: باب تفعیل هم برای متعدی کردن فعل لازم می باشد ماضی آن بر وزن فَعَّلَ و مضارع آن بر وزن يُفَعِّلُ و امر آن بر وزن فَعِّلْ

و اسم فاعل آن بر وزن مُفَعِّلٌ می باشد. چون «ی» مضارع آن بر وزن می شود و بجای آن «ه» گذاشته می شود و حرف قبل از آخر آن هم که «ه» دارد.

تمام صیغه های آن حرف قبل از آخرش تشدید می دارد. مثل عَلَّمَ: یاد داد. يُعَلِّمُ: یاد میدهد. عَلِّمْ: یاد ده. مُعَلِّمٌ: یاد دهنده. کسی که یاد میدهد

باب مُفَاعَلَة: این باب کار دو طرفه را نشان میدهد.

ماضی باب مُفَاعَلَة بر وزن فَاعَلَ، و مضارع آن بر وزن يُفَاعِلُ، و امر آن بر وزن فَاعِلْ، و اسم فاعل آن بر وزن مُفَاعِلٌ می باشد.

همانطور که می بینیم تمام صیغه های آن پس از حرف ادل اصلی یک «ا» اضافه دارد

أَفْعَلْ مصدر حَلَّةً بِنِخْ مِثْرَ ابَا

توجه کنید

ماضی باب افعال در فعل های که حرف دوم آنها «و» یا «ی» باشد بر وزن أَفْعَلْ می آید مثل أَشَارَ از شُور. چون «و» یا «ی» اگر فتحه

داشته باشد و حرف قبل از آن سکن باشد به «ا» تبدیل می شود. و مضارع آن بر وزن يُفْعِلُ می آید مثل يُشِيرُ چون «و» یا «ی» اگر کسره

داشته باشد و حرف قبل از آن سکن باشد به «پ» تبدیل می شود مثل يُشِيرُ از شُور که بُشِيرُ می شود و مصدر یا باب آن بر وزن أَفْعَلْ می آید

مثل أَشَارَ از شُور اگر فعل آخرش «و» یا «ی» باشد در باب تفعیل مصدر آن بر وزن تَفَعَّلَ می آید مثل تَزَكَّى و تَزَكَّى

تَزَكَّى = تَزَكَّى

تمرین ۱۰ درس گذشته

لَصَرَ	لَصَرْتُمْ	قُلْنَا	قَالُوا	كُنْتُ	كُنْ	كُتِبَ	لَقِيلَ	يُخْرَجُونَ	يُخْرَجُ
زَادَ	أَخَذْتُ	أَتَقَمْتُ	نَسِيتُ	يَخَانُونَ	يَتَفَلَّدُونَ	قُتِلَ	أُخْرِجُ	دَخَلْتُ	جَعَلْتُ
كَاشَفَ	مُكَشِّفٌ	مُخْلِصِينَ	مُسْفِهِينَ	أَحَلَّ اللَّهُ	فَأَلْبَسَهُ	خَلَقْتُ	رَزَقْنَاهُمْ	جَعَلْتُكَ	أَكَلُوا
أَكَلَ	يُؤْخَذُ	لَسْتُ	لَسْتُمْ	إِسْعَى	لَا يَتَذَكَّرُونَ	لَا يُخْرِجُهُمْ	قَبَضَ	يُسْرِبُونَ	حَاطُوا
أَخْرَجْنَا	حَاطِلٌ	لَقَاتِلٌ	تَرَمَوْا	تَسْهَوْنَ	عَلَّمَهُمُ اللَّهُ	مَتَّعْنَاهُمْ	مَرَدُوا	يُكُونُونَ	عَفَوْنَا
فَاحْذَرُوا	يُظْهَرُونَ	خِصْمٌ	أَمِيتُمْ	أَمِيتُمْ	يَرْضَوْنَ	طَلَعُوا	هَلَعْتُ	لَا تَعْدُوا	لَا تَقْرُبُوا
لَا يَجْعَلُوا	أَذَلُّوا	عَلِمْتُمْ	جَعَلُوا	أَمْسِكُوا	لَا تَنْتَلُوا	إِعْلَمُوا	حَسِبْتُمْ	تَكْرَهُونَ	
أَرَدْتُمْ	بَلَّغَ	يَجْعَلُونَ	هَاجَرُوا	طَهَّرُوا	يَأْتِي	جَاءَهُمْ	سَعَى	يَهْدِي	لَا تَأْكُلُوا
كَلَّمَا	يَكْتُمُونَ	بَيْنَاهُ	بَلَّغْنَاهُ	أَتَوْا عَلَيْهِمْ	مَاتُوا	يَنْظُرُونَ	يَجْرِي	يَنْفَعُ	يَتَخَذُونَ
مَتَّحِينَ	يَكْتُمُونَ	تَابُوا	يَرَى	يَقْطَعُونَ	يَأْمُرُكُمْ	لَا يَهْدُونَ	لَا تَسْمَعُ	أَتُوا	أَقَامُوا
لَيْسَ	يَشْتَرُونَ	لَا تَشْتَرُوا	يَبْدُلُونَهُ	أَصْلَحَ	يُطِيقُونَ	يُرِيدُ اللَّهُ	شَهِدُوا	أَحَلَّ	أَكْمَلْتُ
أَحْضَرُوا	أَحْضَرْتُمْ	يُرْسِدُونَ	بَدَّلَهُ	تَرَكَ	سَمِعَهُ	خَافَ	عَفَا	أَحَلَّ	أَخْرَجُوا
هَدَيْتُمْ	أَذْخَلُوا	لَا تَتَّبِعُوا	إِنِّي اللَّهُ	يُفْسِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا	يَهْلِكُ	يُجَنَّبُ	قَاتِلُهُمْ	رَجَعْتُمْ
رَجَعَتْ	أَتَيْنَا	يُحَدِّثُونَ	زَيْنٌ	بَعَثَ	اسْتَطَاعُوا	كَرِهْتُمُوهُ	لَا يَخْشَى اللَّهَ	تَصْلُحُونَ	يَذَرُونَ
سَلَّمْتُمْ	يُقْرِضُ	يَعِظُكُمْ	ظَنَنْتُمْ	ظَنُوا	الضَّرْنَا	تَرَوْنَ	أَتَمَّ	هَزَمُوهُمْ	لَا يَحْطُونَ
يُقَالُونَ	مُعَالِمُونَ	يَسْتَعْرِضُونَ	إِعْلَمُ	أَقِمُ	أَقِيمُوا	أَعْرِضُوا	يَسْمَعُ	ذَرُوا	لَا تَرْبُوا
إِسْمَعُوا	يُجْعَلُكُمْ	أَقُولُ	حَسِبْتُمْ	لَا تَقُولُوا	لَا تُفْسِدُوا	لَا تَجْعَلُوا	أَرْجُوا	يَكُونُونَ	فَاسِقُونَ

$\frac{1}{n} = \frac{1}{n}$

الحمد لله رب العالمين حمد: تائش. ثنا: روح. رب: صاحب خیر. مالک: آقا عالمین: جهانان. بکماله: افراد بشر.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ اَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ سَوَاءٌ بِكَ دِيْ اِنْذَارٍ بَرَسَانَد
 سَوَاءٌ لَّي مَاهُمُ يُؤْمِنُوْنَ (ما) در صورتیکه بدش در حقیقت لا

[illegible]

کَصَبَ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ كَذَلِكَ يَسْمَعُ مَا تَدْعُونَ بِمَنْزِلٍ مُنْظَرٍ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
صَبَّابُ : باران تند
بَا : یا ایلها : ای رب : صغیر کُل : تابش

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ

مَا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا

مَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ فاسق: نافرمان. کسی که از اطاعت خدا راند خارج شد، و از توبه و نظر خدا راند اطلالت میکند.

أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا جَعَلَ: قرار دادن

أَنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ. ای من

لَا أَعْلَمُ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْنَا عَمَّتْ: بهیاداری

أَنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

إِنِّي فَاتَّقُونِ إِنِّي: فقط از من

أَمِنُوا إِنَّمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ

أَمَّا مَرُوءِنَ النَّاسِ بِالْمَرْءِ فَتَسْتَوُونَ الْفَسْخُ: نسیان: فراموشی

فراموش کردن.

ظَنَّمُ أَنْفُسَكُمْ

إِذْ ظَنَّمُ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ

إِذَا: إِذْ: وقتی که، زمانی که، موقعی که، هنگامی که. كُنْ: هرگز نه. مَا ظَنَّمُوا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظُنُّونَ

فَتَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ غُفْرَانٌ: مغفرت: آمرزش

لَكِنْ: آما. دلی

لَنْ نَضْرِبَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ مِنْ آمِنَ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلْ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ. الَّذِينَ هَادُوا: یهودی؛ فرزندان یهودا. ک: ن: یهودی بودند. صابئین: صابی؛ (در مورد آن اختلاف نظر وجود دارد ولی بدست از مسوحدان بودند) عیند: نزد: پیش.

قَالُوا أَلَا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ

إِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْدُونَ (ن: اگر شاء: خواست (بدون شرط: بخوابد)

الْآن: همین حالا. الْآنَ: جِئْتُ: آمدم جِئْتُ: آمدم یا: آوردم

مَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ. مَا... ب: نیست. ثُمَّ يَحْزَنُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ. تخریف: یعنی کلام دشمن را

أَفَلَا تَعْقِلُونَ عقل: رسید: درک و فهم و تشخیص و تمیزات

عوض کردن.

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بَايَعْتُمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشَارَوْا بِهِ تَمَنَّا قِلِيلًا. دَلِيل: دای: آید: دلتها: مشتری: خریدار

تَمَنَّن: نیت

أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ؟!! تَبْضُ: بعضی: قسمتی

كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ عِنْد: نزد: پیش. طرف: جانب.

لَنْ نَبْنِيَهُ أَبَدًا إِنَّمَا قَدَّمْتُ آيَاتِهِمْ نَمْنَى: آرزو داشتن: قدمت:

تقديم کرده: پیش فرستاده. (انجام داده: کرده آید: دست: ب: بسبب

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ لَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَمَّا: دلتی که

نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ جَدُّ: دشمن

لَهُمْ بَصَائِرٌ مِنْ أَحَدٍ مَا... ب: نه نیستند صابئین: ضرر زندهگان

فَعَّلَ يَفْعِلُ تَفْعِيلُ مَفْعِلٌ مَفْعَلٌ مَفْعُولٌ مَفْعُولٌ مَفْعُولٌ مَفْعُولٌ مَفْعُولٌ
 تَفْعَلُ يَتَفَعَّلُ تَتَفَعَّلُ تَتَفَعَّلُ تَتَفَعَّلُ تَتَفَعَّلُ تَتَفَعَّلُ تَتَفَعَّلُ تَتَفَعَّلُ تَتَفَعَّلُ
 این (مفعول) این (مفعول) این (مفعول) این (مفعول) این (مفعول) این (مفعول) این (مفعول) این (مفعول) این (مفعول)
 اولش

باب تَفَعَّلَ : ماضی این باب بر وزن تَفَعَّلَ و مضارع آن بر وزن يَتَفَعَّلُ و امر آن بر وزن تَفَعَّلْ و اسم فاعل آن بر وزن مُتَفَعِّلٌ می آید.

تَفَعَّلَ : ماضی يَتَفَعَّلُ : مضارع تَفَعَّلْ : مصدر تَفَعَّلَ : امر مُتَفَعِّلٌ : اسم فاعل

باب تَفَعَّلَ بیشتر برای پذیرش باب تفعیل کاربرد می‌گردد یعنی فعل متعدی را به فعل لازم تبدیل میکند. فرق صیغه های باب تَفَعَّلَ با تَفَعَّلُ در آنست که تَفَعَّلَ می آید.

باب تَفَاعَلَ : ماضی این باب بر وزن تَفَاعَلَ و مضارع آن بر وزن يَتَفَاعَلُ و امر آن بر وزن تَفَاعَلْ و اسم فاعل آن بر وزن مُتَفَاعِلٌ می آید.

تَفَاعَلَ : ماضی يَتَفَاعَلُ : مضارع تَفَاعَلْ : مصدر تَفَاعَلَ : امر مُتَفَاعِلٌ : اسم فاعل

باب تَفَاعَلَ غالباً برای کار در طرفه می‌باشد. مثل تَصَادُّمٌ (به هم صدمه زدن) اما برای پذیرش از باب مفاعله و نظایر به چیزی کردن و معنی مجزوم می آید.

صفت مشبیه: این صفت برای نشان دادن صفتی دائمی کاربرد می‌گردد. این صفت از فعل لازم گرفته می‌شود. فعل لازم فعلی است که مفعول ندارد.

صفت مشبیه از وزن زیادی دارد. مثل حَسَنٌ. كَرِيمٌ. مُبْجَاعٌ. خَشِنٌ. أَحْوَلُ بُشْعَانٍ. صَعْبٌ. ثَرِيفٌ. جَبَانٌ بَالِمٌ. مُعْتَدِلٌ. اُنْفِضَ.

صیغه بالغة: این صیغه از زیادی صفت را در کسی یا چیزی نشان می‌دهد و فقط از شدتی ساخته شده.

صیغه بالغة نیز از وزن زیادی دارد. مثل قَتَالَ. صَدَّقَ. عَلَّمَهُ. مَنَّا. حَذَرَ. عَلِمَ. عَفَّوْهُ. مَنَظِقَ. فَارُوقَ. قِيَّوْهُ.

اسم فاعلی که بر وزن مَشُوْدٌ. مَجْلِسٌ. اَعْلَمَ. كَبُرَ. مِفْتَاحٌ. مِرْطَاطٌ. مَبْرَدٌ. باشد یعنی اسم مکان و زمان. فعل تفضیل و اسم آلت باشد صفت است.

اگر صفت کسی باشد که کاری میکند اسم فاعل و اگر نه صیغه بالغة یا صفت مشبیه است. اگر بر زیادی صفت دلالت کند صیغه بالغة و اگر بر صفتی همیشگی دلالت کند صفت مشبیه.

صفت مشبیه است. «ه» آخر علامه تا تأیید نیست و بر وزن بودن صحیح آن دلالت نمیکند. چون «ه» علامت اسم و صفت مؤنث است.

توجه: باید توجه داشت که ماضی (آنها) و امر (شما) در این دو باب عین هم است و معنی آن را باید با توجه به جمله تشخیص داد.

تَعَلَّمُ یعنی (یاد گرفت) که جمع آن تَعَلَّمُوا (یاد گرفتند) است. اِمْرَانِ هم تَعَلَّمُ (یاد بگیر) است که جمع آن تَعَلَّمُوا (یاد بگیرند) می‌شود.

تَفَاهَمٌ (تفاهم پیدا کرد) جمع آن تَفَاهَمُوا (تفاهم پیدا کردند) و اِمْرَانِ تَفَاهَمٌ (تفاهم پیدا کن) که جمع آن تَفَاهَمُوا (تفاهم پیدا کنید) می‌باشد.

آشتی با قرآن ۱۲

باب اِثْتِعال: بیشتر برای لازم کردن فعل بکار می‌رود ولی معنی فعل مجرد را هم گاهی طرد.
ماضی آن بر وزن اِثْتَعَلَ مضارع آن بر وزن يَثْتَعِلُ امر آن بر وزن اِثْتَعِلْ و اسم فاعل آن بر وزن اِثْتَعِلَ

اگر حرف اول فعل «ا» یا «و» باشد در باب اِثْتِعال به «ت» تبدیل می‌شود مثل اِثْتَحَذَ از اِخَذَ
اگر حرف اول فعل «ص» «ض» «ط» «ظ» باشد، «ت» باب اِثْتِعال به «ط» تبدیل می‌شود مثل اِثْطَرَّبَ اِطْلَاع
اگر حرف اول فعل «ز» «ذ» «د» باشد «ت» آن به «د» تبدیل می‌شود مثل اِزْدَوَّاجَ بجاى اِزْتَوَّاجَ از زَوْج

باب اِثْتِعال: این باب نیز برای لازم کردن فعل بکار می‌رود
ماضی آن بر وزن اِثْتَعَلَ مضارع آن بر وزن يَثْتَعِلُ امر آن بر وزن اِثْتَعِلْ اسم فاعل آن بر وزن اِثْتَعِلَ

باب اِسْتِفعال: این باب نیز برای طلب کردن و خواستن می‌آید.

ماضی آن بر وزن اِسْتَعَلَ مضارع آن بر وزن يَسْتَعِلُ امر آن بر وزن اِسْتَعِلْ اسم فاعل آن بر وزن اِسْتَعِلَ

برای تشخیص این بابها کاتب دهت.

در باب تَفْعِيل هم صیغه بجز مصدر، حرف دوم اصلی تشدید دارد. در باب تَفْعِيل غیر از تشدید حرف دوم، قبل از حرف اول اصلی یک «ت» هم اضافه دارد در باب مُفَاعَلَة و فِعال پس از حرف دوم اصلی، یک «ا» اضافه شده. در باب تَفَاعُل تمام صیغه غیر از «ا» اضافی بعد از حرف اول اصلی، یک «ت» هم قبل از حرف اول اصلی، اضافه دارد. در باب اِثْتِعال تمام صیغه پس از حرف اول اصلی، یک «ت» اضافه دارد در باب اِثْتِعال تمام صیغه قبل از حرف اول اصلی، یک «ت» اضافه دارد.
در باب اِثْتِعال ماضی آن یک «ا» قبل از حرف اول اصلی اضافه دارد «ی» مضارع آن ضمه دارد «ا» امر آن فتحه دارد

حالا باب این کلمات و صیغه های آن را بنویسید.

نَسْتَعِينُ	مُسْتَقِيمٌ	اَنْعَمْتَ	مَغْنُوبٌ	الضَّالِّينَ	مُتَّقِينَ	يُؤْمِنُونَ	يَقِيمُونَ	مُفِقُونَ
اَنْزَلَ	يُوقِنُونَ	مُفْلِحُونَ	اَنْذَرْتَهُمْ	لَمْ تَنْذِرْهُمْ	اٰمَنَّا	يُخَادِعُونَ	لَا تُفْسِدُوا	مُضِلُّونَ
مُفْسِدُونَ	اٰمَنَّا	اٰمَنَ	كُنْ تَوَكَّلْ	مُسْتَهْزِئُونَ	يَسْتَهْزِئُ	مُهْتَدِينَ	اِسْتَوْقَدَ	اَضَاعَتْ
يُبْصِرُونَ	اَضَاءَ	اَظْلَمَ	تَقْدِرُونَ	اَنْزَلَ	اَخْرَجَ	نَزَّلْنَا	فَاتَّقُوا	اَعَدْتُ
بَشِّرْ	رَزَقُوا	رَزَقْنَا	يَسْتَعْجِلُ	اَرَادَ	يُضِلُّ	يُعْسِدُونَ	اَحْيَاكُمْ	يُحْيِيكُمْ
سَوَّى	يُعْسِدُ	نَسَجَ	لَقَدْ سَوَّى	عَلَّمَ	اَنْبِئُونِي	اَنْبَاهُمْ	تُبْدُونَ	اِسْتَكْبَرُ
فَاَزَلَهُمَا	اَخْرَجَهُمَا	مُسْقَرٌ	تَلَقَّى	تَوَابَ	كَذَّبُوا	اَنْعَمْتَ	اٰمَنَّا	اَنْزَلْتُ
وَصَدَّقَا	لَا تَشْتَرُوا	فَاتَقَرَّوْا	رَاكَعِينَ	اَسْتَجِيبُوا	مُلَاقُوا	نُفُضْتُمْ	لَا يَقْبَلُ	لَا يُوْخِذُ
يَنْصُرُونَ	يَجْنِبْنَ اَكْمَامَهُ	يَسْتَكْبِرُونَ	فَاَجْنِبْنَ اَكْمَامَكُمْ	اَعْرِفْنَا	وَاَعْدُنَا	اَلَيْنَا	تَهْتَدُونَ	يَاخْذُكُمْ
لَنْ تَقُومَ	ظَلَمْنَا	اَنْزَلْنَا	اِسْتَسْقَى	قَبِيتُ	اَسْتَسِيدُونَ	صُرِبَتْ	يُعْتَدُونَ	اَلَيْنَاكُمْ
تَقُونَ	تَرْتَبُّونَ	اَعْتَدُوا	اَتَّخَذْنَا	تَوَمَدُونَ	يُسِرُّونَ	يُعْلِنُونَ	لِيَشْتَرُوا	اَتَّخَذْتُمْ
اَحَالَاتُ	اَتَمَرًا	اَتَوَا	مَعْرُضُونَ	لَا تَخْرُجُونَ	اَقْرَبْتُمْ	تَخْرُجُونَ	تَعَادَوْهُمْ	مَحْدَمٌ
اَخْرَاجَهُمْ	اَفْتَرَمُونَهُ	يُرَدُّونَ	اِشْتَرَوْا	لَا يَحْفَظُ	يُفْصِرُونَ	تَقَعْنَا	اَيَّدَانَهُ	اِسْتَكْبَرْتُمْ
كَذَّبْتُمْ	اَشْرَبُوا	فَتَمَتُّوْا	لَنْ يَمْنُوْهُ	اَحْصَ	نَزَّلَهُ	عَاهَدُوا	اَتَّبِعُوا	يَعْلَمُونَ
يَعْلَمُونَ	يَفْقَرُونَ	ضَارِبِينَ	اِشْتَرِيْهِ	اَنْ يَنْزِلَ	يَخْتَصُّ	نَسِيَهَا	يَنْبُدُّ	تَبَيَّنَ
تَقْدِمُوا	تَسْبِيحٌ	اَتَّبَعْتُ	اَتَيْنَاهُمْ	اِتَّقُوا	اَتَمُّ	مُشَابَهٌ	اِتَّخَذُوا	حَرَّهَا
طَائِفِينَ	رَاكَعِينَ	اَمِتَّعَ	اَضْطَرُّوْهُ	تَقَبَّلَ	مُسْتَلِينَ	يُعْلِمُهُمْ	يَنْزِلُهُمْ	اِصْطَفَى

آشتی با قرآن ۱۳

افعال ثلاثی مزید افعالی هستند که به آنها یک حرف یا چند حرف اضافه شده باشد. افعالی که سوم شخص مفرد آنها چهار حرف داشته باشند حرف مضارع آنها (یعنی حرفی که به اول آنها اضافه میشود یعنی ت یا د یا ذ آنها) بجای نته (ک) ضمه بگیرد. این افعال چهار تا هستند که دو مای آن را در این درس می بینیم

ماضی أَفْعَلْ فَعَلَّ	مضارع يَفْعِلُ يَفْعِلْ	مصدر یا باب أَفْعَالٌ تَفْعِيلٌ	اسم فاعل مُفْعِلٌ مَفْعِلٌ	اسم مفعول مُفْعَلٌ مَفْعَلٌ
------------------------------------	--------------------------------------	--	---	--

فقط هززه (ا) امر باب افعال بافته می آید (آ) در همه حال خوانده شود مثل **أَحْسِنُ** (شکی کن جان کن) **اَكْرُمُ** (اکرام کن گرامی بدار) می بینیم که در باب تفعیل سه صیغه **عَيْنُ الْفِعْلِ** (حرف دوم اصلی) تشدید دارد غیر از خود مصدر تفعیل. این در باب فعل لازم را متعدی میکنند. یعنی احتیاج به مفعول دارد و کسی یا چیزی دیگری را تحت تأثیر قرار میدهد. مثل **أَحْسِنُ** (به دیگری شکی کن) حالا آنها را معنی کنید:

أَنْتَ عَلَيْهِمْ	لَوْ مَنُونٌ بِالْغَيْبِ	لَيَقِيمُونَ الصَّلَاةَ	مَتَّازَرْتَاهُمْ يَنْفِقُونَ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (از یقین)	أَوَلَيْكُمُ الْمَفْحُورُونَ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
أَنْذَرْتَهُمْ	لَمْ تُنْذِرْهُمْ	لَا يُبْعِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ	أَمِنُوا	لَا يُبْعِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً	فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ	لَا يُبْعِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عِبْدِنَا	لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	لَا يُبْعِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا	لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ	لَا يُبْعِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ رَنْسَ رَنْسَ (بماء جمع دم یعنی خون)	لَا يُبْعِدُونَ	لَا يُبْعِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
لَقَدْ سَنَّكَ	عَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا	لَا يُبْعِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
لَا عَلَّمْنَا إِلَّا مَا عَلَّمْنَا	قَالَ يَا آدَمُ أَنْسِبْهُمُ بِأَسْمَائِهِمْ	لَا يُبْعِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
لَذَبُوا بِآبَائِنَا	أَذَرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ	لَا يُبْعِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
خَلَقْتُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ	أَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ	لَا يُبْعِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
أَجْعَلْنَاكُمْ دَاعِيَةً إِلَى الْفِرْعَوْنَ	إِذْ يُخَيَّلُكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ	لَا يُبْعِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
كُنْ نُوْرًا مِّنْ لَّكَ	لَا يُبْعِدُونَ	لَا يُبْعِدُونَ	لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ

أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَنْ وَالسَّلَوى

ظَلَّلْنَا عَلَيْكَ الْغَمَامَ ظِلٌّ بَسِيطٌ غَمَامٌ اَبَرٌ

فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ (رجز: عذاب)

مُحْسِنِينَ

مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ

يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تُنْتَبِذُ الْاَرْضُ

لَا هُمْ يَحْزَنُونَ

قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اِنْ اَكُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِيْنَ

مَاعَقَلُوْهُ

فَرَيْنَ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ يَرْجِعُوْنَ مِنْ بَعْدِ
اَدْلًا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ

فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهُ

اَنْتُمْ مُعْرِضُونَ لَا تُخْرِجُوْنَ الْفٰسِقِيْنَ مِنْ دِيَارِكُمْ

مَنْ اٰحَاطَ بِهِ خَطِيئَتُهُ

تُخْرِجُوْنَ فَرِيقًا مِنْهُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ

اَيُّدِيْهِ يَرْدِعُ الْفٰسِقِيْنَ

فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ

نَحْنُ عَلَيْهِمْ اٰخِرُهُمْ

لَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ

اِمْرًا لِّمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ

لِلْكَافِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلِ

مِنَ الدِّينِ اَشْرَكَوا

لَنْ يَنْصُرُوْهُ اَبَدًا لِّمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ

لَا يُفَرِّقُوْنَ بَيْنَ الرُّجُومِ

يَعْلَمُوْنَ النَّاسَ السَّجِرَ

فَاِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ

اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ . وَمَا تُعَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَخْتَدِعْهُ عِنْدَ اللّٰهِ (تجدره: ان راي يابيد)

كَرُوْجِهِ

مَنْ اٰسَلَمَ وَجْهَهُ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ اَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ

لَوْلَا يَكْفُرُنَا اللّٰهُ

اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

اَرِنَا مَنَاسِكَنَا يٰعِلْمُهُمُ الْكِتَابُ وَالْحِكْمَةُ وَبَرُّكُمْ

فَضَلْتُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ

اين چند كلمه در قرآن زيادى آيد آنها را خوب حفظ كنيد و آياتى كه اين كلمات در آن هستند ترجمه كنيد .

مَا: آنچه اِنَّمَا: فقط لَمَّا: چون دَتَّى: شكلاً: بهرگاه اَمَّا:ولى: اما اِذَا: اِذَا: وقتى كه كَمَا: بهانظركه

اِذَا قِيلَ لَهُمْ اِمْرًا اَمِنَ النَّاسُ قَالُوا اَنْزِلْهُ كَمَا اَمِنَ النَّاسُ

قَالُوا اِنَّمَا نَحْنُ مُصَلِّحُونَ

كَلِمًا اَصَاةٌ لَهُمْ مَسْرًا اِنِّى

صَيَاةٌ: روشنائى مَسِيٌّ: روشن

اِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدْوا لِاٰدَمَ

فَلَمَّا اَنۡبَسَهُمْ اَسۡمٰٓئِيْلُ

اَكَلَمَا جَا عَنكَ رَسُوْلٌ اِلَّا اَنۡهَوۡا

كَلِمًا عَاهِدًا وَاَعۡهَدَا

اَنۡفُسَهُمْ اَسۡتَلۡبِزۡهُمْ

لَمَّا جَا وَهُمْ رَسُوْلٌ

آشنی با قرآن ۱۳

ماضی مجهول: اگر حرف اول ماضی ضمه «د» داشته باشد مجهول است مثل کَتَبَ «نوشته شد» و حرف قبل از آخر آن کسره «د» دارد.
 مضارع مجهول: اگر حرف اول مضارع ضمه «د» و حرف قبل از آخر آن بدون در نظر گرفتن ضاهر- رفته «د» داشته باشد مجهول است مثل:
 يَقْتُلُ «کشته میشود» اگر حرف قبل از آخر آن کسره «د» داشته باشد مضارع معلوم است و از افعالی است که صیغه مفرد مذکر ماضی آن چهار حرفی است.
 کَتَبَ رَقْعًا وَرَقْعًا کَتَبَ. و معنی این عبارت را بنویسید:

يُجَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا: الله دافراد با ایمان را در خیال خود فریب میدهند. (مضارع معلوم است چون با بر داشتن «وَن» بخارج باقی میماند که حرف قبل از آخرش یعنی «د» کسره دارد.)

رُزِقُوا (رزق: روزی)
 رَزَقْنَاهُمْ قَبْلُ
 ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 مِنْهَا شِفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ.
 فَاَفْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ
 لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
 وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ
 لَا تَخْرُجُوا الْفُسْطُكُمُ مِنْ دِيَارِكُمْ

قَالُوا: تَزْمِنُ بِنَا يُنْزِلَ عَلَيْنَا
 كَوْنُكُمْ
 مَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ
 كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ
 أَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعَمَلُ رَعْلُ كَوْنُكُمْ
 أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ
 مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَرَ
 لَا تَسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

فِيهَا أَسْمُهُ
 لَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شِفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
 مَا أَدْرِي مُوسَى دَعِيسَى وَمَا أَدْرِي النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ (دانی: دان)
 لَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ.

إِذْ بَرَّءُ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا
 شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي
 أَجَلَ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ (دَرْتُ: همخوانی)
 وَاعْلَمُوا أَنَّهُمْ إِلَيْهِ تَحْشَرُونَ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَبَّ عَلَيْكُمُ الصَّيَامُ
 أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ

لَفِي الْأَمْوَالِ إِلَى اللَّهِ تَرْجِعُ الْأَمْوَالُ
 خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ
 أَذْ بَرَّءُ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا
 زَلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ
 كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ

لَا تَكُلْفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا

إِلَيْهِ تَرْجِعُونَ

فَلَمَّا لَبِثَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ

فَدَاخِرُ جُنَايُنٍ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءُنَا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

نَفْسٍ لَمَّا سَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ . لَا تَفَرَّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ

أَمِّنِ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمِنٌ

به اسم ضمّه داری (م) که پس از فعل مجهول آمده باشد نایب فاعل می‌باشد و آن مفعول فعل مجهول است که جای فاعل نشسته است.

دیدیم که یَفْعَلُ یعنی «او اینکار را می‌کند» و تَفْعَلُ یعنی «تو اینکار را می‌کنی» و اَفْعَلُ «من اینکار را می‌کنم» و نَفْعَلُ «ما اینکار را می‌کنیم»

نمودار شده باشد که تَفْعَلُ معنی «آن زن اینکار را می‌کند» هم می‌دهد منظور از زن هر موشی است اگر چه آدم و جنس ماده نباشد.

باید بخاطر داشته باشید که جمع مکتب (جمع شکسته) مفرد مونث حساب می‌شود. جمع مکتب جمع است که شغل مفرد آن تغییر کرده باشد. مثل شخص که جمع

اشخاص می‌شود و کتاب که جمع آن کتب می‌شود. مفرد مونث ماضی هم آخرش «کت» دارد. مثل رَجَحَتْ

حالا این کلمات و جهات را معنی کنید:

مَا رَجَحَتْ تِجَارَتُهُمْ «تجارت مونس است. هر کدی که آخر آن «ة» داشته باشد مونث حساب می‌شود»

فَلَمَّا أَصَاءَتْ مَا حَوْلَهُ (صیاء: روشنی) (فاعل آن «نار» است که مونث مجازی است)

فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (نار: آتش مونث است)

يَسِّرَ الَّذِينَ آمَنُوا يَحْمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّ لَهُمْ جَنَابَ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (جَنَاب: پشت؛ مونث است و جمع مکتب «نار» جمع مکتب)

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا سَفَاعَةٌ (نفس مونث مجازی است)

فَاخَذَتْكُمْ الصَّاعِقَةُ (ة)

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبَكُمْ (مذوب جمع مکتب قلب)

قَالُوا لَنْ نَحْمِلَ النَّارَ (نار مونث مجازی)

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ

صُرِبَ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمُسْكَنَةُ (ة)

قَوْلِ لَهُمْ مِمَّا كُتِبَتْ أَيْدِيهِمْ (ايدى جمع مکتب)

أَحَاطَتْ بِهِ خَطْبَتُهُ (ة)

فَتَمَوَّاتُ الْمَوْتِ (دار مونث مجازی)

هر اسمی که آخرش ضمه (۲) داشته و پس از فعل معلوم قرار داشته باشد فاعل آن فعل است.
هر اسمی که آخرش فتحه (۱) داشته و پس از فعل قرار داشته باشد مفعول آن فعل است که در فارسی عموماً «را» می باشد.

برای نمونه:

أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ : پیغمبران را با دلیل های روشن فرستادیم. رُسُل مفعول است. و فتحه (۱) آن معنی «را» میدهد.
البته نباید فراموش کنیم که مفعول در زبان های مختلف فرق دارند یعنی ممکن است در یک زبان مفعول بواسطه کبارود که در فارسی با «را» معلوم میشود و در زبان دیگر مفعول با واسطه کبارود که حرف اضافه ای میگردد. لذا اگر از زبانی که مفعول بواسطه دارد به زبانی که مفعول با واسطه دارد نباید حرف «را» را حذف کنیم و حرف اضافه را به آن اضافه کنیم و بعکس اگر از زبانی که حرف اضافه دارد به زبان فارسی ترجمه کنیم باید حرف اضافه را حذف «را» اضافه کنیم.
ممکن است در هر دو زبان مفعول با واسطه باشد ولی حرف اضافه آنها فرق داشته باشد مثل قَالَ لَهُ «برای او گفت» چون «ل» معنی برای میدهد ولی باید در ترجمه آن بگوییم «به او گفت».

حالا شما ترجمه کنید:

يُصَلُّونَ الصَّلَاةَ	حَتْمَ اللَّهِ عَلَى قُلُوبِهِمْ	يُحَادِدُونَ اللَّهَ
فَزَادَهُمْ اللَّهُ مَرَضًا. زَادَ: زیاد کرد	كَا (مَنْ الشَّفَاءُ)	لَوْ شَاءَ اللَّهُ
اشْتَرَوْا الضَّلَالَةَ	مَا رَجَبَتْ مَجَارِئُهُمْ (مَجَارِئُ: بیکدیگر است و هم یکجمله)	لَوْ شَاءَ اللَّهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ	يَجْعَلُونَ أَصَابِعُهمْ فِي آذَانِهِمْ (اصابع: یکجمله و هم یکجمله)	مَا شَاءَ اللَّهُ
يَكَادُ الْبَرَقُ يُخَطِفُ الْبَصَارَ (يَكَادُ: نزدیک است)	لَوْ شَاءَ اللَّهُ	لَوْ شَاءَ اللَّهُ
إِنْ شَاءَ اللَّهُ (شَاءَ: خواست)	لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ااعْبُدْكَ الَّذِي خَلَقْتَهُمْ	أَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ (شُهَدَاءُ: یکجمله و هم یکجمله)
جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا	الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ (نَقَضَ: بشکستن)	إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأُئِكَةِ
فَاتَّقُوا النَّارَ	إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ	فَلْيَقُلْ أَتَدْعُونِ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ
يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ	لَا تَلْسَنُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ	إِنْقَادًا لَكُمْ لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
عَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ	أَتُوا الزَّكَاةَ	
فَازْلِمَا الشَّيْطَانَ		
أَنَّا مُرَوِّدُونَ النَّاسَ بِالْبُيُوتِ		
أَقِمُوا الصَّلَاةَ		

يَذْكُرُونَ أَنْبَاءَهُمْ
أَعْرِضْنَا إِلَيْكَ فِرْعَوْنَ
ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
فَلَمَّعْنَا عَلَيْكُمْ الْغَمَامَ
أَضْرِبْ بَصَاكُ الْخَمْرِ
عَلَى صَالِحِهَا
إِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا
يَتَجَدَّ مِنْهُ الْإِنْتِهَارُ (تفسير: جاري يثور. روان يثور)
يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ
لَمَّا فَتَحَ اللَّهُ
فَرِيقَ الَّذِينَ يَلْتَبِئُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ
لَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
(رئيس: بدست)

لَيْسَتُمْ بِتَائِبِينَ
أَتُخَذَتُمْ الْأَعْمَالُ مِنْ بَعْدِهِ
فَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّانَ
عَلَيْكُمْ كُلُّ آثَامٍ فَتَنِيهِمْ
أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
كَذَلِكَ يُخَيِّمُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
رَفَعْنَا قَوْلَكَ الْطَوْرَ
ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ
فَنُجِّرُكُمْ مِنَ الْمَاءِ
خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ (خلا: خلوت کردند. تنها شدند)

مِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي
قَالُوا لَنْ نَحْمِلَ الثَّأْرَ إِلَّا أَنْ أَمَّا مَعْدَدَةٌ كَسْ بَرِيدِينَ
مَنْ لَسِبَ سَيْئَةً وَهَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ
بَشَرٌ مِمَّا اسْتَمْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
إِنْ يَنْوَابِهَا أَنْزَلَ اللَّهُ
أَتُخَذَتُمْ الْأَعْمَالُ مِنْ بَعْدِهِ
فَتَمَتَّعُوا (الموت) إِنْ لَنْتُمْ صَادِقِينَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
وَرَفَعْنَا قَوْلَكَ الْطَوْرَ
بُودَ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعْرَفُ الْفَسْتَنَةُ
جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
كَلِمًا عَاهِدًا عَهْدًا، بَذَلَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
فَبَذَلُوا مِنَ الَّذِينَ آتَوْا الْكِتَابَ، كِتَابَ اللَّهِ دَرَاءَ ظُهُورِهِمْ
أَمْ يَرِيدُونَ أَنْ تَسْتَلْزِمُوا رَسُولَكُمْ
قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ لَنْتُمْ صَادِقِينَ
قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
لَنْ نَرْضَى عَنْكَ يَهُودُ وَلَا النَّصَارَى
إِذْ أَتَى ابْنُ إِبْرَاهِيمَ رَبَّهُ

فَرَفَعْنَا قَوْلَكَ الْطَوْرَ
ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ
فَنُجِّرُكُمْ مِنَ الْمَاءِ
خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ (خلا: خلوت کردند. تنها شدند)

مِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي
قَالُوا لَنْ نَحْمِلَ الثَّأْرَ إِلَّا أَنْ أَمَّا مَعْدَدَةٌ كَسْ بَرِيدِينَ
مَنْ لَسِبَ سَيْئَةً وَهَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ
بَشَرٌ مِمَّا اسْتَمْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
إِنْ يَنْوَابِهَا أَنْزَلَ اللَّهُ
أَتُخَذَتُمْ الْأَعْمَالُ مِنْ بَعْدِهِ
فَتَمَتَّعُوا (الموت) إِنْ لَنْتُمْ صَادِقِينَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
وَرَفَعْنَا قَوْلَكَ الْطَوْرَ
بُودَ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعْرَفُ الْفَسْتَنَةُ
جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
كَلِمًا عَاهِدًا عَهْدًا، بَذَلَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
فَبَذَلُوا مِنَ الَّذِينَ آتَوْا الْكِتَابَ، كِتَابَ اللَّهِ دَرَاءَ ظُهُورِهِمْ
أَمْ يَرِيدُونَ أَنْ تَسْتَلْزِمُوا رَسُولَكُمْ
قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ لَنْتُمْ صَادِقِينَ
قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
لَنْ نَرْضَى عَنْكَ يَهُودُ وَلَا النَّصَارَى
إِذْ أَتَى ابْنُ إِبْرَاهِيمَ رَبَّهُ

هر اسمی که آخرش ضمه (۲) داشته و پس از فعل معلوم قرار داشته باشد فاعل آن فعل است.
 هر اسمی که آخرش فتحه (۱) داشته و پس از فعل قرار داشته باشد مفعول آن فعل است که در فارسی علامتش «را» میباشد.
 برای نمونه:

أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ : پیغمبران را باریل های روشن فرستادیم رُسُل مفعول است. و فتحه (۱) آن معنی «را» میدهد.
 البته نباید فراموش کنیم که مفعول در زبان های مختلف فرق دارند یعنی ممکن است در یک زبان مفعول بواسطه کبارود که در فارسی با «را» معلوم میشود
 و در زبان دیگر مفعول بواسطه کبارود که حرف اضافه ای بگیرد. لذا اگر از زبانی که مفعول بواسطه دارد به زبانی که مفعول بواسطه دارد باید حرف «را»
 را حذف کنیم و حرف اضافه را به آن اضافه کنیم و بعکس اگر از زبانی که حرف اضافه دارد به زبان فارسی ترجمه کنیم باید حرف اضافه را حذف «را» اضافه کنیم.
 ممکن است در هر دو زبان مفعول بواسطه باشد ولی حرف اضافه آنها فرق داشته باشد مثل قَالَ لَهُ «برای او گفت» چون «ل» معنی برای میدهد
 ولی باید در ترجمه آن بگوییم «او گفت».

حالا شما ترجمه کنید:

يُعْمِرُونَ الصَّلَاةَ	ختم الله على قلوبهم	يُجَادِعُونَ اللَّهَ
فَزَادَهُمْ اللَّهُ مَرَضًا زَادَ زِيَادَةً	كَلَّا أَمِنَ السَّفَهَاءُ	
اشْتَرَوْا الضَّلَالَةَ	مَا رَجَبَتْ تِجَارَتُهُمْ رَجَارَتُ بَيْعِهِمْ وَهُمْ يَبْغُونَ	
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ	يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ لِأَصْغَاءَ بَعْضُهُمْ يَبْغُونَ	
يَكَاذِبُونَ يَخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ (بِكَافِرٍ دَمِينٍ)	لَوْ شَاءَ اللَّهُ	مَا شَاءَ اللَّهُ
إِن شَاءَ اللَّهُ (شَاءَ خَوَاتِمْ)	يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ	
جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا	أُدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ (دُعَاءُ بَعْضُهُمْ لَكُمْ بَعْضُهُمْ)	
فَاتَّقُوا النَّارَ	الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ رَنْقُضَ بَيْعَتِهِمْ	
يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ	إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأُئِلَةِ	
عَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ	إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	
فَازْلِمَا الشَّيْطَانُ	فَلْيَقْضِ الْآدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ	
أَمْرُونَ النَّاسِ بِالْبِرِّ	لَا تَلْبَسُوا الْحُكْمَ بِالْبَاطِلِ	
أَقِمُوا الصَّلَاةَ	إِن تَقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا	أَتُوا الزَّكَاةَ

يَذْكُرُونَ أَنْبَاءَهُمْ
أَعْرِضْنَا إِلَيْكَ فِرْعَوْنَ
ظَنَنْتُمْ أَنَّهُ الْفَاسِقُ
فَلَقَدْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْغَمَامَ
أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْيَمْرُوتَ
عَمَلٌ صَالِحًا
إِذْ كُنْتُمْ نَفْسًا

لَيَسْتَكْبِرُوا سَاءَ كَلِمٍ
اتَّخَذْتُمُ الْعَمَلُ مِنْ بَدِهِ
فَاتَّقُوا أَنْفُسَكُمْ
أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَن
عَلِمَ كُلُّ أَنَا مِنْ مَشِيئَتِهِمْ
أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
كَذَلِكَ يُخَوِّدُ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

فَرَقْنَا بَيْنَكُمُ الْيَمْرُوتَ
أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
أَخَذْتُمْ الصَّاعِقَةَ
أَدْخُلُوا الْبَابَ
أَرَدْتُمْ لَنَا شُرَكَاءَ
رَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الطُّورَ
ثُمَّ قَسَمْتُ لَكُمْ

يَتَّبِعُونَ مِنْهُ الْإِنْفَارَ (رَبِّهِمْ جَابِي مَثُور. رَوَان مَثُور)
يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ
مَا نَزَّلَ اللَّهُ
فَرِيقٌ الَّذِينَ يُلَاقُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
فَلَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ
لَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
(رَبُّهُمْ: بَدَأَتْ)

فَخَرَجَ مِنْهُ الْمَاءُ
خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ (خَلَا: خَلُوتَ كَرَدَتْ تَهَاشَدَتْ)
مِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي
قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً رَسَّ بَرِيدِينَ
مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ
بَشَرٌ مَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
أَمْنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

فَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّبَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ
إِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
كَلِمَةً عَاهِدًا عَهْدًا، بَذَلْنَا مِنْهُمْ
بِذَرَيْنِ مِنَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ، كِتَابَ اللَّهِ دَرَاءَ ظُهُورِهِمْ
أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْتَلُوا رَسُولَكُمْ
قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
لَنْ نَرْضَى عَنْكَ يَهُودُ وَلَا النَّصَارَى
إِذْ بَلَغَى أَبرَاهِيمَ رَبَّهُ

وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الطُّورَ
بُرْدٌ أَحَدَهُمْ لِوَجْهِكَ سَنِيَّةً
جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
مِنْ بَعْدِهِمَا بَيِّنٌ لَهُمُ الْحَقُّ
مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ
إِذَا قُضِيَ أَمْرٌ لِقَوْلِهِ لَنْ يَكُونَ
إِلَّا تَقْوَاهُ مَا لَا تَجْرِي لَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
إِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَشَاقَّةً لِلنَّاسِ

اتَّخَذْتُمُ الْعَمَلُ مِنْ بَدِهِ
فَقَمُوا (الْمَوْتَ) إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
مِنْ بَعْدِهِمَا بَيِّنٌ لَهُمُ الْحَقُّ
مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ
إِذَا قُضِيَ أَمْرٌ لِقَوْلِهِ لَنْ يَكُونَ
إِلَّا تَقْوَاهُ مَا لَا تَجْرِي لَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
إِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَشَاقَّةً لِلنَّاسِ

ذَلِكَ: ذِيْلِكُمُ: يَلِكُمُ: اَنَ دُشْرَه بَدُوْر: هَذَا: هَذِهِ: اِيْن دُشْرَه بَزْدِيَك: اَوَكَلَك: اَن حَا
الَّذِيْنَ: اَن نِي كَه: اَفْرَادِي كَه: اَشْيَا مِي كَه: اَدَم اَمِي كَه: الَّذِي: اَلَّتِي: كَسِي كَه: خِيْرِي كَه: شَخْصِي كَه: فَرْدِي كَه
هَذَا: اِيْن حَا
بَعْنِي دَكَه: فَاْرِسِي

فَاُولَئِكَ اصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (اصحاب: ياران) نار: آتش (خالد: جاودانی، همیشه)
اُولَئِكَ اصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
ثُمَّ اَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ انْفُسَكُمْ ثُمَّ تَبَدَّلْتُمْ مَوَاقِعَ الشُّعْرِ (ثم: پس) (انتهم: شما)
اُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ (اشترى: خریدار)
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا (يا: ايها) (ايها: ايها)
كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ
عَلَى الَّذِينَ لَفَرُوا (على: الذين لفروا)
عَنْ قِبَلِهِمُ النَّارُ (عن: قِبَلِهِمُ النَّارُ) (كانوا اعليها)
لَمَّا جَعَلْنَا قَبْلَكَ النَّارَ لَا تَلْعَلُهَا اِلَّا لِتَعْلَمَ رُسُلُنَا (جعل: قرار دادن) (بودی)
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ (استعينوا: نگه بخواهید)
الَّذِينَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاٰجِعُونَ
اُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَاُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (صلوات: درود)
اِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ لَمَّا اُنْزِلَتْ اِلَيْهِمُ الْبَيِّنَاتُ وَانْهَضُوا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالنَّاسِ فِي الْكِتَابِ اُولَئِكَ يَلْعَنُ اللّٰهُ

وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَئِكَ اُولُو الْاُوبِ عَلَيْهِمْ
اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاُولَئِكَ لَعَنَّا اُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَلِمَاتٌ مَّا رَزَقْنَاكُمْ (كلوا: بخورید) (طیبات: پاکیزه)
اِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ لَمَّا اُنْزِلَ إِلَيْهِمُ الْكِتَابُ
اُولَئِكَ الَّذِينَ اِمَّا كَانُوا فِي الْغَيْبِ اِلَّا الشَّارِ (اكل: خوردن) (بطون: جمع بطن) (نار: آتش)
اُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدٰى

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ رِاٰنًا : يٰۤاَن : بَسْب + اِنْ اِنْ اِنْ
اِنَّ الَّذِينَ اِخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ (اِنْ: درستی که برستی، حقیقت، زیرا چون)
صَدَقُوا وَاُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (صدق: راستگوئی)
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا الصِّيَامَ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ (كتب: نوشته شد، واجب شد) (صيام: روزه) (كَلَّا: همانطور که)
شَهْرٌ مِّنَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ (شهر ماه) (انزل: نازل شده)
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا

ثلاثی مزید

ماضی	مضارع	مصدر	امر	اسم فاعل	کار فعل
أَفْعَلَّ	يُفْعِلُ	إِفْعَالٌ	أَفْعِلْ	مُفْعِلٌ	متعدی
أَسْلَمَ	يُسَلِّمُ	إِسْلَامٌ	أَسْلِمْ	مُسْلِمٌ	"
فَعَّلَ	يُفَعِّلُ	تَفْعِيلٌ	فَعِّلْ	مَفْعِلٌ	متعدی
عَلَّمَ	يُعَلِّمُ	تَعْلِيمٌ	عَلِّمْ	مُعَلِّمٌ	"
فَاعَلَ	يُفَاعِلُ	مُفَاعِلٌ	فَاعِلٌ	مُفَاعِلٌ	دو طرفه
جَاهَدَ	يُجَاهِدُ	مُجَاهَدَةٌ	جَاهِدْ	مُجَاهِدٌ	"
تَفَاعَلَ	يَتَفَاعَلُ	تَفَاعُلٌ	تَفَاعَلْ	مُتَفَاعِلٌ	دو طرفه
تَعَاهَمَ	يَتَعَاهَمُ	تَعَاهُمٌ	تَعَاهَمْ		"
تَفَعَّلَ	يَتَفَعَّلُ	تَفَعُّلٌ	تَفَعَّلْ	مُتَفَاعِلٌ	لازم
تَفَرَّقَ	يَتَفَرَّقُ	تَفَرُّقٌ	تَفَرَّقْ	مُتَفَرِّقٌ	"
إِنْفَعَلَ	يَنْفَعِلُ	إِنْفِعَالٌ	إِنْفَعِلْ	مُنْفَعِلٌ	لازم
إِنْتَقَمَ	يَنْتَقِمُ	إِنْتِقَامٌ	إِنْتَقِمْ	مُنْتَقِمٌ	"
إِفْتَعَلَ	يِفْتَعِلُ	إِفْتِعَالٌ	إِفْتَعِلْ	مُفْتَعِلٌ	لازم
إِخْتَلَفَ	يَخْتَلِفُ	إِخْتِلَافٌ	إِخْتَلَفْ	مُخْتَلِفٌ	"
إِسْتَفْعَلَ	يَسْتَفْعِلُ	إِسْتِفْعَالٌ	إِسْتَفْعِلْ	مُسْتَفْعِلٌ	طلب

کلماتی که در قرآن زیاد است.

ضامراً: هُوَ هِيَ: آن او هُمَا: آنما (دو نفر) هُمْ: هُنَّ: آنما آنان. ایشان بشن
أَنْتَ: أَنْتِ: تو أَنْتُمَا: شما (دو نفر) أَنْتُمْ: أَنْتُنَّ: شما كَتَبَ: كَاتَبَتْ: نوشت
أَنَا: من كُنْتُ: ما هِيَ: من أَمَّا: اما مَتَى: کی؟ چه وقت؟ كَيْفَ: چگونه؟ چگونه؟ عِنْدَ: نزد بَرَدِش
موصول: الَّذِينَ: الَّذِينَ: کسانی که الْآلَاءِ: الْآلَاءِ: نعمتی که الْآلَاءِ: الْآلَاءِ: نعمتی که الْآلَاءِ: الْآلَاءِ: نعمتی که
چه کسی؟ چه کسی؟ مَا: آنچه چَرَى: آنچه هَرَجَ: هَرَجَ: چه چیزی؟

حرف نفی: لَا: لَا: نه إِنْ: إِنْ: اگر كُنْ: كُنْ: کن كُنْ: كُنْ: کن كُنْ: كُنْ: کن
حرف عطف: وَ: وَ: و ذَ: ذَ: زیرا بَ: بَ: بعد أَوْ: أَوْ: یا أَمْ: أَمْ: یا حَتَّى: حَتَّى: حتی بَلْ: بَلْ: بلکه لَكِنْ: لَكِنْ: اما
حرف جر: مِنْ: مِنْ: از فِي: فِي: در عَلَى: عَلَى: بر إِلَى: إِلَى: به بِ: بِ: به بِ: بِ: به بِ: بِ: به
لِ: لِ: برای كَ: كَ: مثل مِثْلَ: مِثْلَ: نظیر حَتَّى: حَتَّى: تا مُذْ: مُذْ: از مُذْ: مُذْ: از مُذْ: مُذْ: از
اسم اشاره: هَذَا: هَذَا: این ذَلِكَ: ذَلِكَ: آن هَؤُلَاءِ: هَؤُلَاءِ: اینها أُولَئِكَ: أُولَئِكَ: آنها

حرف استفهام: أَمْ: أَمْ: آیا حَرْفِ: حَرْفِ: و ذَ: ذَ: قسم بَلْ: بَلْ: به شدت بَلْ: بَلْ: به شدت

کلمات پراکنده: إِنَّمَا: فقط كَلَّمَ: كَلَّمَ: گفت إِنَّ: إِنَّ: به راستی چون: چون آن: آن که: که إِنْ: إِنْ: اگر
عَمْرٍو: عَمْرٍو: برای (مضمر) لَ: لَ: بسملاً حَتَّى: حَتَّى: قطعاً لَ: لَ: باید قَدْ: قَدْ: تعقیباً مَحْضاً: مَحْضاً: برای چه چرا
نِعْمَ: خوب است بَلْ: بَلْ: بهرست ذَا: ذَا: ذی حَرْفِ: حَرْفِ: دارای أُولَ: أُولَ: اولی صَحْبَانِ: صَحْبَانِ: بین میان
لَكِنَّ: لَكِنَّ: برای اینکه نه (لَ: لَ: آن) (لَ: لَ: آن) مِمَّا: مِمَّا: از آنچه (مِنْ: مِنْ: ماوراء) مِمَّا: مِمَّا: از چه کسی (مِنْ: مِنْ: مِمَّا)
کَلَّمَ: کَلَّمَ: هر یک هر کدام حَرْفِ: حَرْفِ: زیرا إِنَّ: إِنَّ: بهرست که: که إِنَّ: إِنَّ: اینکه لَكِنَّ: لَكِنَّ: لیکن اما: اما كَلَّمَ: كَلَّمَ: مثل اینکه
لَعَلَّ: لَعَلَّ: تا كَيْتَ: كَيْتَ: کاش افعال نافعه: كَانْ: كَانْ: بود بهرست کیش: کیش: نیت صادر أَصْبَحَ: أَصْبَحَ: شد امشی: امشی: شد نَظَرٌ: نَظَرٌ: شد

ماضي	مضارع	بِن / يَصْدَر	امر	اسم فاعل	اسم مفعول
أَفْعَلْ	يُفْعَلْ	أَفْعَال	أَفْعُلْ	مُفْعِل	مُفْعَل
فَاعِلْ	يُفَاعِلْ	مُفَاعِلَةٌ	فَاعِلْ	مُفَاعِل	مُفَاعَلْ
تَفَاعُلْ	يَتَفَاعَلْ	تَفَاعُلْ	تَفَاعُلْ	مُتَفَاعِل	مُتَفَاعَلْ
فَعْلٌ	يُفَعِّلُ	تَفْعِيل	فَعْلٌ	مُفَعِّل	مُفَعَّلٌ
أَنْفَعَلْ	يَنْفَعِلْ	أَنْفَعَال	أَنْفَعُلْ	مُتَنْفَعِل	مُتَنْفَعَلْ
أَسْتَفْعَلْ	يَسْتَفْعِلْ	أَسْتَفْعَال	أَسْتَفْعُلْ	مُسْتَفْعِل	مُسْتَفْعَلٌ
تَفَعَّلْ	يَتَفَعَّلْ	تَفَعَّلْ	تَفَعَّلْ	مُتَفَعِّل	مُتَفَعَّلٌ
أَتَفَعَّلْ	تَفَعَّلْ	أَتَفَعَّلْ	أَتَفَعَّلْ	مُتَفَعِّل	مُتَفَعَّلٌ

102

2000

شماره

رحمہ اللہ

12/10

بالله

21

102

39

بمقام

رأيت

42

شهادة

۱۲

24

۱۱۱

23

1224

100

4

10

الفصل

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

12

June 10

القدس

102

1000

59

549

557
558

49

120

الحمد لله

154

102

قواعد عربی

مجرورها:

مجرورها اسم‌هایی هستند که آخر آن کسره (ـِ) یا پین میگیرند.

مجرورها دو نوع هستند: ۱- پس از حرف جر ۲- مضاف الیه

حرف جر عبارت هستند از: فی: در علی: بر الی: به بوی: تا یا: به باب: ب ل: برای مال: داشتن.

ک: مثل مانند عن: از در باره ... من: از ...

مُضَافٌ إِلَیْهِ: وقتی دو اسم پشت سر هم قرار گیرند که ادلی «ال» و (توین) نداشته باشد و اگر دومی کسره یا ین باشد دومی مضاف الیه است

مرفوع‌ها: اسم‌های مرفوع ۴ نوع هستند: ۱- فاعل ۲- نایب فاعل ۳- مبتدا ۴- خبر

فاعل اسمی است که آخر آن ضمه (ُ) داشته باشد و پس از فعل معلوم آمده باشد.

نایب فاعل اسمی است که آخر آن ضمه (ُ) یا دُون (ْ) باشد و پس از فعل مجهول آمده باشد.

مبتدا اسمی است که در ابتدا آمده باشد خبر: اسمی است که خبری درباره مبتدا میدهد

حروف مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ: این حروف در فنی هستند که بر سر مبتدا و خبر می آیند و شبهه را مضروب میکنند. یعنی: آخر آن فتحه (ـَ) یا پین (ـِ) می دهند

حروف مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ عَما هُنَّ: رَاَنَّ: بدین که چون اَنَّ: که اِنَّه: کَانَ: مَثَلِ اِنَّه: لَعَلَّ: باشد تا لَکِنَّ: اما ادلی لَکِنَّ: باشد

افعال ناقصه: این افعال بر سر مبتدا و خبر می آیند و خبر را مضروب میکنند یعنی: آخر آن فتحه (ـَ) یا پین (ـِ) می دهند. مثل: کان: بلیس،

أَصْبَحَ، ظَلَّ، صَارَ

بَاتَ

منضوب‌ها:

منضوب: اسم‌هایی هستند که آخر آن فتحه (ـَ) یا پین (ـِ) دارند.

اسم‌هایی منضوب غیر از دو نامی بالا ۹ تا هستند که عبارتند از:

۵- تا مفعول منادای مضاف مُسْتَشْبِیْهِ (إِلَّا) حال تمیز

مَنْ أَسْلَمَ دَجَّهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ، وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ. ٢: ١١٢. اسْتَعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَسْتَعُوا مِنْ دُونِهِ (أُولَئِكَ قَبْلًا مَا تَدْرُونَ. ٧: ٣. مَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ. ٥: ٤٤. فَاقْرَأْ مَا تَسْمِعُ مِنَ الْقُرْآنِ. ٧٣: ٢٠. أَذْلا تَذْبُذُونَ الْقُرْآنَ

أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا؟ ٤٧: ٢٤. لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ. ٥٤: ١٧. الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ. ٢: ١٨٥.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ، وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ. ٥٤: ٢٥. يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ، وَاعْمَلُوا صَالِحًا،

إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ. ٢٣: ٥١. إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ. ١١: ٨٨. فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ لِلنَّاسِ وَالْمَعْرُومِ. ٧٠: ٢٤ و ٢٥ و ٢٦.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ، وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا، وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ. ٣: ٦٤.

لَا تَقْعُدُوا عَلَى أَعْقَابِهِمْ أَنْ تَكُونَ مِنْكُمْ. ١٧: ٣٦. أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ؟ تَعْلَمُونَ؟ (فَرَاه = دَهْنًا)

مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَنْتَحِلْ فِي الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَسَدِ الْعَذَابِ. ٢: ٨٥. قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَعْيَادِ. ١٥: ٣٩ و ٤٠ و ٤١. إِنْ أَتَى الْإِنْسَانُ لِيَطْغَى أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى. ٩٦: ٤ و ٥ و ٦. لَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَهُمْ حَتَّى

يُزِيلُوهُمْ عَنْ دِينِهِمْ إِنْ اسْتَطَاعُوا. ٢: ١٧. إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا، وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ. ٤٩: ١٥. إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ مَقَامًا كَانَتْهُمْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ مَرْصُوعٍ. ٦١: ٤. لَا تَلْعَنُوا كَاذِبِينَ تَقَرُّوا

وَأَخْلَقُوا. ٣: ١٠٥. وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرُّوا. ٣: ١٠٣. رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ. ٥٩: ١٠.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ، فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ. ٤٩: ١٠. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ، فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ. ٤: ٥٩. اسْتَعِ مَا رُحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ. ٦: ١٠٦. أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا

أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ، يُرِيدُونَ أَنْ يُخَالِفُوا إِلَى الْخَاخِثَةِ. ٤: ٦٠. ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُجَّةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ. ١٦: ١٢٥.

وَلَتَنْتَنِي مِنْكُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ، وَأُتَوَدَّ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ. ٣: ١٠٤. لَكُمْ خِزْيَانَةٌ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ. ٣: ١١٠. إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا، أَنْ يُقَتَّلُوا

أَوْ يُصَلَّبُوا، أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ. ٥: ٣٣. أَعِدْنَا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ، تُرْهِقُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ. ٨: ٦٠.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ١٠٤٤ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْيِرُ مَا يُقِيمُ حَتَّىٰ يَغْيِرَ مَا بِنَفْسِهِ ١٣:١١ لَا تَهْنُؤُوا وَلَا تَحْزَنُوا

وَأَنْتُمْ أَعْلَوْنَ، إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ. ٣:١٣٩ كَمْ مِنْ قَبِيلَةٍ غَلَبَتْ فِيهِ لَبِيزَةُ بَأْذَنَ اللَّهِ، وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ. ٢:٢٤٩ إِنْ تَحْسَبُوا الْحَيَاةَ مَتَاعًا فَلَا مَبْدَأَ لَهُمْ أَفْوَاجًا. ٢:٢٥٠

عنه، نفزع عنهم سياتهم، ودخلكم مدخلا ربما. ٤:٣١

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ ۱۱: ۱۲
هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ، يَقُولُوا عَلَيْنُمْ آيَاتُ رَبِّهِمْ، وَعَلَيْهِمُ الْكِتَابُ وَالْحِكْمَةُ. ۲: ۱۲

قُلِ الْأَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا الْأَمَّا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَا سْتَنْفَتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ ٧: ١٨٨ دُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ

وَيَكُنْ لَهُ سَيِّدًا مِّمَّنْ خَلَقَ ۚ إِنَّكَ رَءِيفٌ رَّحِيمٌ ۝ ١٨

[illegible]

بِاللهِ الْعَزَّوَجَلَّ ٣١: ٣٢ إِنَّ النَّفْسَ الْأَمَّارَةَ بِالْسُّوءِ الْأَمَّا رَحِمَ رَبِّي ١٢: ٥٣ أَطِيعُوا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ

سَمَىٰ عَنِ الْغَشَاةِ وَالْمَنَارِ، وَلِذَلِكَ اللَّهُ الْبَرُّ. ٢٩:٤٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا. ٣٣:٤١ لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ

يَوْمَ احْبِثْ اِنْ تَقُومُ فِيهِ، فِيهِ رَجُلٌ يَخْفَى اَنْ يَتَطَهَّرَ، وَاللَّهُ يَحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ ٩:١٠٨ اَقِمُوا الصَّلَاةَ، وَآتُوا الزَّكَاةَ، وَارْكَبُوا مَعَ الرَّالِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَوَارَىٰ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ، فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ. ٦٢ ١٩

إِنَّ تَضَرُّدَ اللَّهِ يَضَرُّكُمْ وَيَنْتَبِثُ أَقْدَامَكُمْ. ٣:٩٧
فَيَسِّرُ عِبَادَ اللَّهِ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ. ٤٩:٧

اُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ، وَاُولَئِكَ هُم اُولُوا الْاَلْبَابِ . ۳۹، ۴۰

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا، وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى، أَنْ أَتِمُّوا الدِّينَ، وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ، كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ

مَا نَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ، اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ، وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ. ١٣: ٤٢

مَسْمُومٌ، وَقُولُوا: اٰمَنَّا بِالَّذِي اُنْزِلَ الْيَنَّاوُ اُنْزِلَ الْيَكْمُ وَالْهَادِ الْهَامُ وَاحِدٌ، وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ٢٩: ٢٤ قُولُوا: اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ الْيَنَّاوُ اِلَى

إِبْرَاهِيمَ رَاسِمُحِيلَ رَاسِقُ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ، وَمَا أَوْتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أَوْتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رِزْمٍ، لَا تَفْرِقُ بَيْنَ أَحَدِهِمْ، وَتَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ٢: ١٣٦

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ، وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ، فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ. وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ. ٥١

عقبنے دربارہ یہ رہنما

0426